

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHold

Hva gjør vi med uenighet i kirken? /
Kristentro og postmodernitet – del 2 /
Fra bokfronten / Fra bispedømmerådene
og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

6. søndag etter påske - Stephen Reid

Pinseaftan - Bjarte Nese

Pinsedag - Ingvild Helene Mydske Fallegård

2. pinsedag - Kjell A. Skartseterhagen

Debatten om homofili har vist at man ikke bare er uenig i saksspørsmålet, men at selve spørsmålet om splittelse og enhet i kirken også er et uavklart og vanskelig tema.

Hva gjør vi med uenighet i kirken?

I kjølvannet av homofilidebatten er det blitt reist en diskusjon om splittelse i kirken. At homofili ikke er et spørsmål man blir enig om med det første, synes å være åpenbart.

Spørsmålet blir da hvilke konsekvenser en slik uenighet har for fellesskapet i kirken, både der vi mener forskjellig, og der praksis er forskjellig. Meningene om konsekvensene synes å

være like ulike som meningene om selve saksspørsmålet. På den ene siden har vi dem som snakker om en kvalifisert kirkesplittelse. Noen av disse har allerede forlatt Den norske kirke, mens andre mener at den åndelige enheten er brutt, selv om man kan samarbeide på det praktiske plan. På den annen side har vi dem som hevder at dette er et spørsmål vi kan være uenig om, uten at det setter enheten i kirken i fare.

Howdan man stiller seg til selve saksspørsmålet vil naturligvis også påvirke hvordan man ser på spørsmålet om splittelse: Hvis man ikke ser noe problem med den kirkelige nyorientering på dette feltet, fortøner gjerne spørsmålet seg som mindre alvorlig (selv om forsøk på å gjøre det til et menneskerettssspørsmål kan trekke i en annen retning). For de av oss som ser nyorienteringen som et brudd på sentrale bibelske normer, kan situasjonen fortone seg langt mer problematisk.

Debatten om homofili har vist at man ikke bare er uenig i saksspørsmålet, men at selve spørsmålet om splittelse og enhet i kirken også er et uavklart og vanskelig tema. Et felles premiss synes i mange tilfelle å være forestillingen om et "enten-eller": Enten er noe kirkesplittende, eller det er det ikke. Eventuelle mellomkategorier synes å være utenfor synsfeltet, eller har i det minste en uklar status.

Tanken om et "enten-eller" i spørsmålet om kirkens enhet har dype røtter i luthersk teologi, bl.a. i artikkel VII i Confessio Augustana. Her heter det at "til sann enhet i kirken er det nok å være enig om evangeliets lære og om forvaltningen av sakramentene". Med et slikt utgangspunkt har en kunnet være relativt tolerant når det gjelder de såkalte "adiafora" (mellomting), men desto mer kompromissløs når det gjelder det man har oppfattet som kjernen i evangeliet. Det vanskelige spørsmålet har naturligvis vært hvor man skal sette grensen mellom det som hører med til kjernen i evangeliet, og det som sorterer under "menneskelige overleveringer eller skikker". I hvilken kategori skal en f.eks. plassere uenighet om etiske og moralske spørsmål?

CA VII har i mange tilfelle vært brukt til å begrunne en type luthersk konfesjonalisme der den lutherske forståelse av rettferdig-gjørelse ved tro alene har vært brukt som en begrunnelse for splittelsen med andre kirker: Fordi de ikke deler vår forståelse av evangeliet, er det heller ikke noe grunnlag for kirkelig enhet. I dag har en slik konfesjonalisme i de fleste tilfeller veket plassen for en mer nyansert tilnærming der man kan tale om mer differensierte former for enighet og uenighet, og dermed også for enhet.

En slik nyansert økumenisk tilnærming innebærer ikke at man bare snakker om de perifere spørsmål, som om alt det sentrale var avklart. Samtidig som man gjenkjenner det samme evangelium i hverandres kirker, erkjenner man at den uenighet som fortsatt består, faktisk handler om forståelsen av det samme evangelium. En kan derfor erkjenne en grunnleggende enhet, samtidig som man innser at forholdet kirkene imellom preges av mange former for splittelse.

Etter mitt skjønn kan det være verdt å anvende erfaringer og perspektiver fra økumenisk sammenheng i de indre forhold i Den norske kirke. I mange tilfelle kan de interne forskjellene oppleves minst like store som forskjellen til kristne i andre kirker. I en slik situasjon kan en trenge en indrekirkelig økumenikk, like mye som økumenikk i forhold til andre kirker. Et eksempel på dette er homofilisaken, der skillelinjene går like mye gjennom kirkesamfunnene som mellom dem.

Et interessant bidrag er i denne sammenheng en artikkel av Olav Fykse Tveit, generalsekretær i Mellomkirkelig råd, i siste nummer av Ung Teologi (nr. 4/2007). I artikkelen tar han utgangspunkt i begrepet "differensiert konsensus" slik det er utviklet innenfor den økumeniske bevegelse, og forsøker å anvende det på den indrekirkelige diskusjonen om homofili. Like viktig som det er å avdekke hva man er uenige om, er det å kartlegge hva man tross alt er enige om. Selv om temperaturen i saken ofte tyder på det motsatte, finnes det ifølge Fykse Tveit også konsensus på en rekke

Etter mitt skjønn kan det være verdt å anvende erfaringer og perspektiver fra økumenisk sammenheng i de indre forhold i Den norske kirke.

punkter.

Jeg skal i denne sammenheng ikke gå nærmere inn på Fykse Tveits forsøk på å beskrive en slik konsensus. Noen vil kanskje kunne innvende at han overvurderer den faktiske konsensusen - eventuelt undervurderer det alvor mange på motsatt side legger i saken. Selve prosjektet er uansett interessant. Også i det indrekirkelige fellesskap er det nødvendig å forholde seg til at vi ikke er enige om alt, selv om vi er enig i mye. I en slik situasjon er det ikke nok bare å diskutere de tingene vi er uenige om, men også å spørre hvordan de forholder seg til det vi er enige om, og hvilken status vår uenighet har.

Tanken om en differensiert konsensus kan gjøre det lettere å holde sammen i et kirkelig fellesskap, tross uenighet. Med et slikt utgangspunkt unngår man å måtte velge enten å bagatellisere uenigheten, eller å sette den på spissen som et kirkesplittende spørsmål i kvalifisert forstand. Å respektere uenighet, også i viktige spørsmål, er dessuten langt bedre enn å sette kirkelige mindretall på valget mellom marginalisering og utstøtelse.

En differensiert konsensus må preges av at ingen kan påberope seg en privilegert posisjon, der man på vegne av andre kan definere hva som er viktig eller uviktig. En må i stedet

respektere den andres rett til å definere sine standpunkter og avgjøre hva man kan være med på og ikke - samtidig som man innrømmes en slik rett for sin egen del. En må også strekke seg langt for å finne praktiske løsninger der alle parter kan leve med uenigheten.

Et moment som gjør det mer nødvendig enn tidligere å finne gode måter å forholde seg til indrekirkelig uenighet på, er at det stadig kommer opp nye spørsmål man må ta stilling til, og der uenighet kan oppstå. Ofte går linjene på kryss og tvers. Dersom man skulle finne på å dele Den norske kirke på homofilis spørsmålet, ville man risikere å få to kirker med indre stridigheter om andre spørsmål.

Som i det økumeniske forholdet mellom kirker er den indrekirkelige enhet ikke noe som kan tas for gitt, men noe som stadig må kjempes for.

En av betingelsene for å lykkes med det er at man makter å forholde seg til uenighet på en differensiert måte.

Tanken om en differensiert konsensus kan gjøre det lettere å holde sammen i et kirkelig fellesskap, tross uenighet.

HARALD HEGSTAD
harald.hegstad@mf.no

Kristentro og postmodernitet – del 2

AV JOHANNES SOLBERG, PREST

Teologien som narrativ

Sannhetsspørsmålet i kristen teologi kan ikke besvares ved å vise til teoretiske kriterier utledet av et metafysisk system, men er gitt i åpenbaringen av Guds bilde i Kristus. Sannheten i kristendommen er én person; derfor må også sannheten være én sannhet. Som den usynlige Guds bilde er Kristus ikke et religiøst erkjennelsesprinsipp som holder sammen all menneskelig erkjennelse, men en historisk person: "Ordet ble kjød, og tok bolig iblant oss" (Joh., 1, 14). Språket som uttrykk for menneskelig erkjennelse kan derfor ikke fange inn Ordet, men Ordet selv må tale det Han selv er.

En postmoderne kritikk av forestillingen om en verdensfornuft (metanarrativene) som "åpenbarer seg" i tilværelsens rasjonale struktur bør ikke ramme kristen tro. Troen på Gud tildekker ikke sine religiøse forutsetninger, men argumenterer eksplisitt med gudsåpenbaringen som tilværelsens "grunn" og årsak. Åpenbaringen uttrykkes ikke i fornuftsbaserte begreper, men i et frelseshistorisk hendelsesforløp. Allerede ved modernitetens begynnelse avviste Pascal Descartes (moderne) metafysikk ved å si at: *"de kristnes Gud er ikke en gud som bare er opphav til de geometriske sannhetene og elementenes orden - det kan greie seg for hedningene. [...] Nei, Abrahams, Isaks og Jakobs Gud er en kjærlighetens Gud."*⁵ Gud har gjennom inkarnasjonen gått inn i historien om mennesket. Inkarnasjonen viser derfor til kristendommens narrative egenart. En slik narrativ

forståelse av frelsen betyr altså at det ikke er mulig å utlede en *autonom universell rasjonalitet* som en sekulær metafysikk.

Den kristne gudstro har som aksiomatisk utgangspunkt at Gud har åpenbart seg i verden og i historien i mennesket Jesus fra Nasaret. Jesu liv er oppfyllelsen av frelsesløftene gitt i Det gamle testamentet. Det historiske hendelsesforløp er dermed ikke tilfeldige hendelser, men har sin narrative "ledetråd" i oppfyllelsen av løftene. Kort sagt, kristen tro er altså ikke fremmed for den postmoderne forestilling om at kunnskap om virkeligheten gis gjennom narrativene.⁶

Polariteten mellom universelt og partikulært

I en postmoderne kultursammenheng er det problematisk å sammenholde det universelle og det partikulære.

Hans Urs von Balthasar har på en fruktbar måte vist at polariteten mellom "det universelle" og det partikulære kan sammenholdes i en drøftelse av kategorien "Enhet", slik dette begrepet brukes i klassisk filosofi. Spørsmålet er hvorvidt "enhet" kun eksisterer som en "subjektiv" identitet, dvs. at en person (eller ting) er enhetlig med seg selv, eller om enhetsbegrepet kan anvendes i forholdet mellom det enkelte individ (og ting) og en tilhørende kategori av universell art.⁷ I siste tilfelle uttrykker enheten en polaritet mellom det universelle og det partikulære. Balthasar konkluderer med at der hvor de to poler har

aspekter som kan fattes intellektuelt, forblir det en spenning i polariteten. Dette gjelder særlig i den teologiske tilretteleggelsen av gudsforestillingen. Gud er én og følgelig Enhet, men som skaper av alle ting ut av intet (ex nihilo) er han også analogisk årsak til at tingene er forskjellige fra hverandre.⁸

Når Sønnen inkarneres og fødes som menneske av kjøtt og blod i denne verden, trer Gud inn i polariteten mellom universelt og partikulært. Den Ene og den i sannhet eneste universelle blir et individuelt (partikulært) menneske i historien, underlagt gitte historiske og kulturelle betingelser. Ved at Jesus er "sann Gud og sant menneske", er det universelle og det partikulære forent i hans enhetlige og guddommelige person. Det universelle i tonaturslæren knytter seg til han guddommelighet (Gud er Enhet og opphav til alt), og det partikulære knytter seg til hans individualitet som én historisk person.

En konsekvens av at det universelle og det partikulære er forent i Kristus, er at avstanden mellom begrep og mening innenfor denne gudgitte og av Kristus guddommeliggjorte virkelighet er overvunnet. Derfor kalles også Kristus for Ordet, fordi han er den som blir talt og den som taler og den som mottas av dem som han er gitt til.

Teologisk forståelse

Det kristologiske perspektiv som premiss for teologisk hermeneutikk hviler på påstanden om at i Kristi person sammenholdes tegn og referent, Ord og Mening: Jesus sier om seg selv at han (som person) er sannheten (sak) samtidig som Kirken bekjenner han som det guddommelige Ord ved hvilket alt er skapt (dvs. tilværelsens absolutte Mening).⁹ Kristus er Ordet som Gud gir for verdens liv. I Kristus finnes derfor ingen distinksjon mellom sak og person, mellom ord og mening; i Ham sammenholdes alt. Fordi Jesus er Sannheten, er Sannheten bare tilgjengelig gjennom troen på Ham. Denne troen er gitt som en gave. Teologien er derfor ikke et produkt av våre egne refleksjoner, men har sitt utgangspunkt i Ordet som går forut for oss.¹⁰ Teologen må derfor leve i Kristus som deltager i Kirkens liturgiske liv.

Et kristosentrisk utgangspunkt får til følge en aktualisering av Bibelen. Bibelen er kirkens

vitnesbyrd om Guds åpenbaring. Dette vitnesbyrdet er ikke identisk med åpenbaringen, men må anses som et historisk "avtrykk" av Guds selvmeddelelse gjennom Ordet. En kristologisk hermeneutikk avgrenser seg på den ene side mot en utelukkende historisk hermeneutikk. En historisk metode vil ikke kunne skape et møte med Kristus idet den skiller mellom tegn og referent, ord og mening. Dermed er den heller ikke teologisk i sin egentlige forstand. På den andre side avgrenser en kristologisk hermeneutikk seg fra en "åndelig" fortolkning der tekstens mening hviler i en indre opplysning og åpenbaring i leseren selv, på siden av eller i tillegg til den gitte åpenbaring i Kristus. Det er én åpenbaring og én tro. Ordet selv taler gjennom den hellige tekst.

Den hellige tekst virker etter den guddommelige intensjon når det inkarnerte Ordet tiltaler den troende gjennom teksten. Konsekvensene av dette må være en avvisning av hermeneutiske tilnærmelser som har sin basis i en universell rasjonalitet. En slik "objektiv" hermeneutikk kan kun si noe om koherens og konsensus innenfor fornuftens rammer. En teologisk hermeneutikk må søke å overgå slike forutsetninger i møte med den bibelske teksten. Dette kan først gjøres ved at man erkjenner at forutsetningene er til stede, og videre ved at man som troende menneske ser sammenhengen mellom ord og mening i Ordet slik det taler til den troende gjennom teksten. Denne sammenheng er guddommelig, og uten guddommelig bistand (nåde) lar den seg ikke fatte, men oppfattes kun som en uoverstigelig polaritet.

Ordet i Eukaristien

Polariteten mellom skapt og evig, begrep og mening, ord og referent er et grunnleggende filosofisk problem. Imidlertid gis det i den kristne åpenbaringstro en mulighet for å drøfte denne polaritet i lys av Kristi person. Kristus er sann Gud og sant menneske, én enhetlig person av to naturer. Denne forening av guddommelig og menneskelig i Kristus må være basis for en teologisk hermeneutikk. I kirkens tid er nattverdfeiringen blitt forstått som stedet hvor Ordet blir kjød og tar bolig iblant oss (jfr. Joh. 1, 14). Kristi reelle nærvær i brød og vin er en fortsettelse og en aktuali-

sering av inkarnasjonen. Nattverdfeiringen åpner menneskets øyne for det guddommelige (se for eks. Luk. 24, 13).

Flere postmoderne teoretikere har påpekt kontekstens betydning for menneskets virkelighetsforståelse. Jacques Derrida taler om at "alt er tekst" og derved må tolkes. Det finnes ikke noe slik som "rene" fakta, noe objektivt som er fritatt tolkningen.¹¹ Den objektive tilegnelse av mening er en illusjon som springer ut av en moderne og individualistisk forestilling om en autonom rasjonalitet. For bibelleseren betyr dette at meningen i bibeltekstene kan ikke forstås ved privat lesning; det er umulig "å ta det som det står". For kristen teologi kan et slikt postmoderne fokus på det kontekstuelle som betingelse for forståelse være fruktbart. Forståelsen av Guds åpenbaring i Kristus springer ut av fellesskapet omkring Kristus selv, der han selv er konteksten - nettopp fordi Kirken sies å være Kristi legeme. Fellesskapets konstitusjon er i Kristi legeme, ved å motta Kristi legeme. Emmausvandrerne forsto først skriftene da Jesus selv kom til dem og brøt brødet. Vi kan forstå virkeligheten og frelseshistorien bedre når den liturgiske samling omkring Kristus i eukaristien settes som rammen for tolkning og forståelse.¹² Mottagelsen av den oppstandne Kristi legeme er en inkorporasjon av det enkelte menneske inn i den Kirkens fellesskap.

Konkret må en eukaristisk hermeneutikk finne sted innenfor en kanonisk eukaristifeiring. Dette betyr samtidig at hermeneutikken må være i overensstemmelse med konteksten, dvs. Kirken og dens overlevering. Siden Kirken er rammen for den eukaristiske handling er Kirken også rammen for hermeneutikken. Den kristnes livsforståelse og livstolkning hviler i det som er gitt i Kristus.

Oppsummering

Åpenbaringen av Guds kjærlighet i Kristus er den teologiske hermeneutikkens utgangspunkt. Den kristne virkelighetsforståelse er gitt gjennom åpenbaringen i Kristus. Inkarnasjonen må derfor være sentrum for den teologiske erkjennelse og hermeneutikk. Videre må også hermeneutikken være eukaristisk, siden eukaristien realiserer inkarnasjonen "på alle steder, til alle tider" i Kirkens historie.

En teologisk hermeneutikk som ikke begrundes i en rasjonell apologi for kristendommens sannheter, men isteden fokuserer på Sannheten som gitt i Kristus, vil kunne møte den postmoderne kritikk av moderniteten på en fruktbar måte. Det særegne ved den kristne teologi er at den har sitt utgangspunkt i det narrative gjennom det åpenbarte. Det bør derfor være mulig å sammenholde anliggender i den postmoderne kritikk av moderniteten med en kristen åpenbaringsforståelse og erkjennelse av det enestående i Kristi person og gjerning.

⁵ Pascal, B., *Tanker om kristendommens sannhet*, Fragment 33, i Lutz utg. (1946) Oslo, 1994, s. 183

⁶ Jfr Lyotards analyse av legitimering i det postmoderne samfunn. Innenfor postmoderne tenkning gis kunnskap og erkjennelse gjennom narrativer og kontekster. For Lyotard er kritikken av vitenskapens "rene fakta" knyttet til problemene med "legitimering" av tolkningen av disse fakta. Narrativene trenger ingen slik legitimering, de blir legitimert gjennom menneskenes aktualisering av dem i sin kultursammenheng. Se Lyotard, J.F., *The postmodern condition*, s. 23

⁷ Se for eksempel hos Balthasar, H.U.v. *Theologik II*, Johannes Verlag, Einsiedeln, 1987, s. 173

⁸ Athanasios av Alexandria, *De incarnatione verbi*, overs. Olof Andrén hos Artos, 2006, s. 79

⁹ Se Joh. 1,1, og 14,6

¹⁰ *The nature and mission of theology*, Ratzinger, J., Ignatius press, San Fransisco, 1995, s. 56

¹¹ Derrida, J., 1976, 158

¹² Enhver påstand om at "teksten er objektiv" og "taler for seg selv" må i lys av dette avvises. Ikke bare fører en slik forståelse til empiriske vanskeligheter (gitt alle ulike tolkninger av samme tekst), og derfor helt uforståelig og irrelevant i vårt samfunn, det er også i strid med kjernen i Gudsåpenbaringen gjennom Kristus. Det er Kristus selv i liturgien som er saken, ikke menneskers "fromme" pretensjoner om å overholde utsagn slik de selv tolker dem. Enhver teologi som ikke tar utgangspunkt i Kristus og åpenbaringen som gitt i ham, skapes av og til mennesker som et middel for å overstige skillet mellom det transcendent og det jordiske. Dette kan i flere henseende kalles "metafysisk idolatri". (Uttrykket er hentet hos Milbank, J., *The world made strange: Theology, Language, Culture*, Blackwell, Oxford, 1997, s 45

FRA BOKFRONTEN

Festskrift for Børre Knudsen

”Som en ild går Åndens ord”

Luther forlag, 2007

Har noen i nyere tid vært omgitt av så mye forakt og mobbing, beundring og respekt som Børre Knudsen? ”Profet” og ”mørkemann”, ”forakter av kvinners rett” og ”forsvarer av menneskeverdet” - slike karakteristikker og et utall til er blitt brukt om presten fra Balsfjord som endte opp som biskopen av Strandebarm.

For egen del har jeg alltid kjent på noe så paradoksalt som en entydig ambivalens overfor Knudsen. På den ene side: Hvis fosteret er et spirende menneskeliv med menneskeverd og dermed også krav på beskyttelse og vern, hvordan kan vi da som samfunn og som kirke så fredfullt avfinne oss med at mellom hvert femte og sjette svangerskap avsluttes ved provosert abort? I en slik situasjon er ikke da de mest radikale uttrykk og aksjonsformer saklig berettiget? Og på den annen side: Tjente Knudsen og hans venner saken ved å bruke ketchup og dukker, og ved å gå i samarier inn på fødeklinikkene og syng salmer? For ikke å snakke om nedleggelsen av det statlige embetet, opprettelsen av valgmenigheten i Balsfjord og den underlige vigslingen til biskop i Strandebarm prosti.

Min entydige ambivalens er ikke borte etter å ha lest gjennom festskriftet som ble utgitt til hans 70-årsdag, 24. september 2007. Men respekten for mannen har fått ny næring. Og forståelsen for den sak han har kjempet så engasjert for - menneskeverd for det ufødte liv - er blitt fordypet.

Boka inneholder 32 bidrag i form av lengre og kortere artikler, noen journalistiske og personlige, andre essaysistiske, andre igjen mer tradisjonelt faglige, samt dikt og billedkunst. Knudsen selv er også representert med en bibeltime og flere dikt. I denne sammenheng kan bare noen få bidrag trekkes fram, og jeg vil begynne med det første: Forfatteren Elin Brodins personlige og sterkt engasjerte artikkel/vitnesbyrd: ”En røst som roper i ørkenen”.

Brodin skriver hva Knudsen har betydd for hennes egen forståelse av hva et foster er, og hvilken urett en abort utgjør. Han har lært henne å tenke, og det takker hun ham for og kaller ham et ”modig moralsk geni”. Intet mindre. Samtidig øser hun galle over ”blenderverksamfunnet” som så effektivt vet å holde ubehaglige sannheter på god terapeutisk

avstand: "Hvordan kan et selvstendig tenkende menneske, som engasjerer seg mot forurensning og rasisme, samtidig være tilhenger av å drepe ufødte barn? / Det er betegnende hvordan aborttilhengerne nekter å kalle noe ved dets rette navn. De godtar ikke engang 'av-live', langt mindre 'drepe'. De 'fjerner' det ufødte barnet / Et annet typisk argument fra 'the dark side of the moon' er at aborter uansett vil bli utført iblant, og da er det bedre å få slikt gjort i ordnede former. Hvis man i andre sammenhenger skulle tenke slik, ville for eksempel statlig heroinmonopol og offentlige bordeller være glimrende tiltak: De helsemessige gevinster av dette er jo udiskutable ... / Aborttilhengere får seg også til å hevde at ufødte barn ikke er 'levedyktige' eller egentlig ikke mennesker i det hele tatt. Den tar virkelig kaka. ... i hvilke andre sammenhenger vil disse folka være bekjente av å bruke en persons sårbarhet som argument for å ta livet av vedkommende?"

Som dette knippe sitater viser: Brodin er både i form og innhold en nær slektning av jubilanten - en polemiker, båret fram av troen på argumentenes klare kraft, men lite opptatt av å utvikle en samtalende og dialogisk diskurs. Om nå det er en målsetting i alle sammenhenger.

Jon Kvalbeins bidrag har tittelen "Vår holocaust", og dermed er svært mye sagt. Kanskje for mye? Han tar utgangspunkt i sosiologen Zygmunt Baumanns forståelse av Holocaust som en logisk følge av opplysningstiden og det moderne prosjekt: "Moderniteten gav næring til en visjon om å skape ny verdensorden ved å feie bort det som ikke passer. ... Utopien rommet en harmoni der intet var 'uryddig'..... Bak Holocaust lå en positiv visjon: En menneskehet uten forurensning. Da måtte de uønskede fjernes. Bak loven om fri abort ligger også en positiv visjon: Alle barn skal være ønsket. Da må de uønskede fjernes. Visjonen fører til at 13000 norske barn avlives hvert år".

Parallellen mellom abortpraksisen i Norge og Holocaust er logisk ifølge den tankegang som Kvalbein her forfølger. Men det finnes en sosial virkelighet og en historie med kvinners møte med tidligere tiders nemnds-system som Kvalbein ikke reflekterer inn. Men bør han ikke det dersom hans anliggende skal bli troverdig?

Når en fremstilling blir så svart/hvit som her, gledes meningsfellene, men de tvilende trekkes neppe nærmere.

Ikke alle bidragsytere deler Knudsens ståsted. Det gjelder hans meget dyktige og ateistiske biograf, Niels Chr. Geelmuyden, som i artikkelen med samme navn som boka "En prest og en plage", tegner et varmt og nyansert bilde av Knudsen. Det gjelder også overlege Stein Husebø som vel deler Knudsens tro, men ikke hans syn på selvbestemt abort: "... det må være mor som har det avgjørende ordet... Men jeg skulle likevel ønske at vi, samfunnet, fagfolk, foreldre og venner, kan legge forholdene til rette og lytte på en slik måte at det for noen blir lettere å se det som en mulighet å velge å ta i mot barnet".

Per Lønning har på mange vis vært en kampfelle av Knudsen, men valgte som kjent en ganske annen strategi i abortkampen og i sitt forhold til Den norske kirke. Hans refleksjoner om deres ulike veier er interessant lesning. Lønning utfordrer også til kritisk ettertanke om hvorvidt Den norske kirke kunnet håndtert konfliktene rundt Knudsen på en bedre måte. Han antyder en kritikk mot det bispekollegium han på den tid ikke tilhørte, og spør bl.a. om ikke skiftet mellom Knudsen og hans etterfølger, Torstein Lalim, som sokneprest i Balsfjord kunne ha vært håndtert annerledes: "Samtidig ville det ha vært kirkerettslig mulig - og kirkelig ønskelig - å gjennomføre det påtvungne presteskifte under presisering av tungtveiende kirkelige motforestillinger og med en uttrykt personlig anerkjennelse til Børre Knudsen for utvist vitnemot og energisk kallstroskap. Det hadde vært mulig å la ham gå fra borde med honnør, ikke med det inntrykk som nå ulykkeligvis oppstod av kirkelig unåde". Lønning antar at mye av den skjeve utvikling etter Knudsens avgang i Balsfjord, "skyldes den smertelige kirkelige isolasjon som situasjonen kom til å påføre Børre Knudsen".

Lønning leverer en analyse som kan ha mye for seg, også i møte med dagens dissidenter i kirkebildet. Folk må tas på alvor og gis rett og ære der rett og ære skal være, samtidig som man også må kunne være villig til trekke de kirkerettslige konsekvenser av eventuelt skismatiske handlinger. Kanskje kunne en mer nyansert holdning fra kirkens biskoper overfor

Børre forhindret mye av det som senere gikk skakt. Men ville det endret hans oppfatning av de teologiske og kirkerettslige forhold? Man kan tvile, men det kunne ha vært forsøket verd.

Langt hardere enn hos Lønning får datidens kirkeledelse gjennomgå når Bernt Oftestad skriver om "Vitnesbyrd og brudd eller kirkelig reformpolitikk". Børre Knudsens embetsnedleggelse måtte for reformbevegelsens ledende sjikt oppleves som "et utrivelig innslag i tidens kirkelige utvikling", skriver Oftestad. Han er sterkt kritisk til reformbevegelsens frontfigur, Andreas Aarflot, og hans kirkepolitiske manøvreringer i debatten om statskirkeordningen som oppstod i kjølvannet av Knudsens opprør. Aarflot anklages bl.a. for å være uten juridiske argumenter mot Frede Castbergs forståelse av Den norske kirke som "et statlig forvaltningsområde" og intet mer. Når Aarflot argumenter mot Castberg med å vise til utviklingen av kirkelig selvstyre innenfor statskirkens rammer, karakteriserer Oftestad dette som rent politiske argumenter.

Hvilken alternativ vei Oftestad mener reformbevegelsen skulle ha slått inn på, skriver han ikke noe om. Knudsens "vitnesbyrd og brudd" er idealet - men hva slags fremgangsmåte skulle et helt kirkesamfunn velge for å handle i tråd med denne parolen? Oftestad skriver: "Men de ledende 'reformvenner' mente at kirken måtte avstå fra provoserende politisk opptreden om man skulle ha håp om å bli innvilget reformer som gav større kirkelig frihet". Det er lett å være kritisk overfor det som Oftestad karakteriserer som reformbevegelsens "politisk-demokratiske vei", men vanskeligere å oppstille alternativer. Hvordan skulle Den norske kirke opptre "provoserende politisk" på en måte som både gagnet abortsaken, og samtidig åpnet for en konstruktiv politisk prosess henimot avvikling av statskirkeordningen? Det skulle jeg gjerne sett Oftestad beskrive nærmere.

I sum: Festskriftet til Børre Knudsen er jubilanten verdig. Som i alle slike samleverk bys det på noe vekslende kvalitet. Originalt og leseverdige er bidraget av Eivor Andersen Oftestad om "Vår vei fra faraos hær til Guds mysterier", om liturgien, samtidigheten, symbolene og mysteriet. Dette gir en god inn-

føring i viktige trekk ved katolsk spiritualitet. Jeg vil også trekke fram Nina Karin Monsens artikkel om "Humanismens arroganse", Egil Wyllers korte essay om "Øyeblikkets mann", samt Roald Flemestads rettsfilosofiske bidrag: "Fra moralsk orden til demokratisk prosedyre". Helt på siden både i forhold til festskriftet og jubilanten virker derimot artikkelen av Peter Beyerhaus om "Israel i fråslningshistorien".

I hovedsak er dette festskriftet blitt engasjerende lesning. Det viser at Knudsens hovedanliggende, nemlig abortsakens dilemma, er der fortsatt. Det er nødvendig å sette dette på dagsorden. Knudsen må trolig glede seg over at biskop Tor B. Jørgensen, som han ellers ikke har altfor mye til felles med, nylig gikk ut offentlig og sa at vern av det ufødte liv på ny måtte løftes fram som et sentralt kirkelig anliggende. Også mange som står utenfor kirken, ser dette behovet. Det må være mulig å bygge allianser her. Kampen om loven er over. Men kampen om den enkelte borgers samvittighet, om foreldrenes etiske ansvarsfølelse og deres vilje til å bære fram også det "uønskede" menneskelivet, er på langt nær tapt. Det spørres bare om en slik mobilisering for en politisk ukorrekt sak, samsvarer med det vi lett upresist kan kalle for "det folkekirkelige prosjekt" som i sin tendens heller vil bekrefte enn utfordre. Det har aldri vært Børre Knudsens vei.

Halvor Nordhaug

SØNDAGSTEKSTEN

Stephen Reid, Bjarte Nese, Ingvild Helene Mydske Fallegård og Kjell A. Skartseterhagen

6. søndag etter påske

4. mai 2008

Joh. 17.9-17

Møtet med Ordet - og Bønnen.

Jesus ber for oss! Gjennom dagens tekst (og hele Jesu yppersteprestelige bønn 17.1-26) får vi et lite innblikk i Jesu bønneliv. Noe av det samme nære blikket må disiplene ha fått som spontant utløste et ønske hos dem om å lære å be: "En gang var han et sted og bad. Da han var ferdig med å be, sa en av disiplene til ham: "Herre, lær oss å be..."(Luk 11,1) Hva var det den disippelen så i Jesu bønneliv, som gjorde at han følte behov for å lære å be? Som en oppfostret jøde kunne han nok be til Gud - men i Jesu bønn så han altså noe mer enn det han hadde sett før - og ville lære det. Også vi ser noe mer i Jesu bønneliv - gjennom dagens tekst. Min anbefaling for prekenen over dagens tekst er derfor å kombinere det (sterke) teologiske perspektivet som ligger i teksten, med det mer pastoralveiledende tema om vårt bønneliv: "Jesus - lær oss å be". Denne tekstkommentaren tar derfor med perspektiver fra hele bønnen (1-26), men har likevel fokus i dagens tekst.

Guds ære

Et vesentlig poeng som kommer klart frem i bønnen på flere steder, er at Jesus ønsker å gi Gud ære - med sitt liv og med sine ord. Ordet

"forherlige" (gr doksa $\acute{\zeta}$ á) handler om å gjøre stort - gi heder - løfte positivt opp og frem - kort sagt: gi ære. I bønnen peker Jesus på at han har gitt Gud ære, skal gjøre det, og han gjør det også konkret der og da i bønnen. Eksempelvis i v.3 sier han eksplisitt : [Du er "den eneste sanne Gud". Å gi Gud ære handler da om å uttrykke de bibelske sannheter om hvem Gud er - på bakgrunn av hvordan han har åpenbart seg. Bønnen blir slik vår respons på og anerkjennelse av Guds selvåpenbaring slik Bibelen vitner om den, og slik vi også erfarer den i våre liv. Gud lever - og er midt i blant oss!

Hele bønnen er også gjennomsyret av den aktuelle situasjonen: at Jesus visste at timen var kommet.(v1) Påfallende er den klart uttrykte selvbevisstheten hos Jesus - og gjennom dette får vi verdifull kunnskap om hvordan han så på seg selv og sitt oppdrag:

- Jesus ønsker at Gud skal forherlige ham (1)
- Jesus ønsker å forherlige Gud (1)
- Jesus har fått makt over alt som heter menneske - for å gi evig liv til de som Gud har gitt ham (2)
- Å kjenne Gud og Jesus - er det evige liv (3)
- Fullføringen av Jesu gjerning (gjøre Gud kjent og forsoningsgjerningen ved korset og oppstandelsen) har forherliget Gud (4)
- Jesus hadde herlighet hos Faderen før verden ble til (5)
- Jesus har 'åpenbart Guds navn' for 'de som

Gud gav ham' (6)

- Jesus har gitt til disiplene de ord som Gud gav til ham (7)
- Jesus er utgått fra Gud - som har sendt ham (8)
- Jesus har alt felles med Gud (10)

Videre bærer Jesu bønn sterkt preg av hans omsorg for disiplene, på den ene siden at hans livsgjerning ('for at verden skal tro at du har sendt meg') skal bæres videre i disiplenes liv, men også konkret for beskyttelse mot de farer han ser fellesskapet av hans etterfølgere kommer til å utsettes for.

- Jesus drar til Gud og er opptatt av disiplenes fellesskap etter han har dratt (11)
- Jesus ønsker å bevare sine, vokte dem , sørge for at ingen går bortapt (12)
- Jesus vil at hans disipler skal 'eie hans glede i fullt mål' (13)
- Jesus ser sine disiplers liv og gjerning som en videreføring av sin egen gjerning (14-18)
- Vers 20ff inkluderer også de påfølgende 'troggenerasjoner' i bønnen (inkludert oss!) - Jesus ber om at de må være ett - med den hensikt at "Da vil verden skjønne at du har sendt meg, og at du har elsket dem slik du har elsket meg" (v22), altså at vitnesbyrdet om evangeliet skal nå godt frem.

Denne bønnen - som jo faktisk er en kommunikasjon innad i den treenige Gud - går svært langt i å uttrykke samhörigheten og identifikasjonen mellom 1) Gud Fader og Sønnen Jesus Kristus, samt mellom 2) Gud og Jesu etterfølgere og 3) Jesus og hans etterfølgere. Augustin forsto Den Hellige Ånd som kjærligheten mellom Faderen og Sønnen - en kjærlighet som også har tatt bolig å våre hjerter ved Den Hellige Ånd. Dette anliggende er ikke eksplisitt nevnt i teksten, men gjennomsyrrer nærmest hver linje.

Konkluderende med hensyn på aspektet om bønn er at ved å bevitne Jesu bønn utfordres vi til hengivenhet, kjærlighet og nærhet i kommunikasjonen med Gud. Videre er Jesu hovedgjerning i verden et viktig anliggende å bære frem i bønn: hans etterfølgeres (Kirkens og kirkenes) enhet og 'åndelige sunnhet' ('Hellige dem i sannhet') - ikke som en sak i seg selv, men for at verden skal tro at den eneste

sanne Gud har sendt Jesus og ta imot ham. (herav kollektbønnens anliggende om 'å vitne om din Sønn Jesus Kristus')

Hvem hører du til?

I bønnen viser Jesus ikke bare til hvem Gud er - og derved ærer Gud - men uttrykker også en klar selvforståelse. Dessuten har alle som vil følge Jesus noe å hente her også i å utvikle sin selvforståelse. "de er dine" (v9): Vi hører Gud til. Spør hvem som helst : "Hvem hører du til?" og svaret vil være "?? Ingen - såklart!!! Vi lever ikke i leilendings- eller slavetid" Tanken om den enkeltes suverenitet over eget liv - være sin egen Herre - står sterkt i vår kultur og vår tid. Men det gjelder også for mennesker i dag at Jesus har fått "makt over alt som heter menneske" (v2), og to ganger i bønnen uttrykker Jesus at 'de' (..som Gud har gitt ham,) hører Gud til. Videre vil 'de' være i verden (i motsetning til Jesus som går til Faderen). Det trengs derfor at Gud bevarer dem 'i hans navn'. Jesus uttrykker her en realisme i forhold til at Jesu etterfølgere i verden trenger Guds beskyttelse for å bli bevart. (Her ligger referansen til den kristnes trengsel som er med i kollektbønningen for dagen) I Johannes-evangeliet ser vi klarere enn i de andre evangeliene at "verden" blir betont som det som har avvist Gud (fra Joh 1.10 : "Han [Jesus] var i verden og verden er blitt til ved ham, men verden kjente ham ikke.")

Her er det relevant å nevne tekstens referanse til Judas. Som del av preteksten kan denne lille referansen skape hodebry for den våkne lytter. Flere tekstkommentatorer viser til at uttrykket som bruker handler mer om karakterbristen enn den evige skjebne - at teksten peker på at han var preget av bortkommenhet/fortapthet mer enn at den evige skjebne var bestemt som fortapt. Den lille referansen reiser en mengde apologetiske problemstillinger som man antagelig må gå inn i dersom problemstillingen skal løstes frem, noe jeg er litt skeptisk til i denne sammenheng.

Helliget - innviet

Jesus ba "Hellige dem i sannheten; ditt ord er sannhet." (v17) - et uttrykk som rettelig er blitt mye brukt som formular etter (preken-)tekst-

lesning. Men i sin tekstkontekst er det enda rikere. Uttrykket står sammen med det å leve "i verden" men likevel være sendt til verden (slik Jesus selv var sendt). Disiplene skulle være de som ble sent av Ham som var sendt. Helligelsen her innebærer altså noe mye mer "aktiverende" enn passivt å "bli helliget" ved at Ordet leses og høres. Helligelsen kan også oversettes innvielsen - og er knyttet til videreføringen av Jesu store oppdrag for sine disipler - ja hele sin kirke: Å forherlige Gud ved å gjøre Hans navn kjent.

Noen salmeforslag

S97

047 Det er makt i de foldede hender ,

066 Jesus, ja han alene

NoS :

450 Be for oss, o Krist,

452 Be for oss, Herre i vår nød

879 Bi på Herren,

234 Jesus du har brakt Guds rike.

STEPHEN REID
Menighetsprest på Revetal og
Høgskolelektor ved Høgskolen i Staffeldtsgate

Pinseaftan

10 mai 2008

Preiketekst: Joh 7. 37-39

Pinse er den minst kjende av dei kyrkjelege høgtidene. Den kjem som kjend 50 dagar etter påske og har fått namnet sitt med denne bakgrunnen (Pentekoste). Dersom ein spør konfirmantane om kvifor ein feirar jul og påske, vil ein som regel få svar. Slik er det ikkje nødvendigvis med pinse. Den store bursdagen til kyrkja er ikkje utan vidare ein stor kyrkjefest. Den er vel først og fremst ei langhelg i mai... Kyrkjebesøket blir vel neppe det heilt store - med mindre det blir gjort førebuingar for å engasjere kyrkjelyden. I år er det nok konfirmasjon på pinsedag i mange kyrkjelydar. Kyrkjeleg sett passar dette fint. Men ofte unngår dei faste kyrkjengangane konfirmasjons-gudstenesene. I så fall kan pinseaftan gjerast til ei samling som fangar opp dei som vil unngå overfylte kyrkjer konfirmasjonsdagen.

Tekstane

Pinseaftan har berre éi fast tekstrekke. Epistelteksen er dei kjende orda frå 1. Kor 12. Her fortel Paulus om den kristne fellesskapen der ingen er overflødige. GT-teksten i Jes. 55 inviterar menneske med åndeleg tørst og svolt til eit måltid med Gud. Preiketeksten er henta frå Johannes 7. Jesus er allereie blitt kjend og skaper provokasjonar med forkyninga si. Handlinga er lagt til Tempelplassen i Jerusalem, der han beskriv seg som ei kjelde til livet. I byen er det mykje folk, ettersom jødane sin Lauvhyttefest vert feira på denne tida.

Symbol i Johannes evangeliet

Spesielt sentrale symbol i Johannes-evangeliet er ljøs (mørke), brød og vatn. Dette er bærande symbol i evangeliet og blir knytte opp til Jesus som person. I kap 6, 35 har Jesus sagt at han er livsens brød (preiketekst ved Midtfaste). I kap. 7 er det vatnet som er sentralt. I kap 8, 12 erklærer han seg som ljøset for verda (preiketekst Kristi openberringsdag).

Allereie i byrjinga av skriftet ber Johannes døyparen bod om at det skal komme ein som skal døype med vatn og Ande (Joh 1, 33). I bryllaupet i Kana gjer Jesus vatn om til vin, som eit første teikn. Når Jesus møter

kvinna ved brønnen (Joh. 4), vert vatnsymbolet vidareutvikla. No vert det sagt at Jesus gjev levande vatn til å drikke, slik at ein aldri treng å tørste igjen. (v 14. Merk også vers 28: Vasskrukka hennar står att når ho spring inn i byen. Etter at ho har møtt Jesus, er ho blitt utørst.) I historia om den sjuke ved Betestadammen (Joh 5) spelar vatnet enda ein gong ei stor rolle. Jesus møter ein mann som har venta i trettiåtte år på å bli lekja av vatnet i dammen. Når Jesus kjem, vert han frisk att. Men poenget er at det *ikkje* skjer ved vatnet i dammen, men ved Jesu ord. Ved alle desse historiene tek Jesus utgangspunkt i vatn for å gjere sine teikn. Men ved alle desse høva kjem det fram at folket har vanskeleg for å forstå kven Jesus er. Jesus talar nemleg eit åndeleg språk som menneske ikkje kan forstå. Tru er noko som må bli gitt. Det er heller ikkje vatnet som *sådan* som skaper under. Tvert imot er det *Jesus* som gjer teikn og skaper liv. Men han brukar vatn for å tydeleggjere det. I Joh. 7 vert vatnsymbolet komplettert: "Den som trur på meg, frå hans indre skal det, som skrifta seier, renna elvar med levande vatn." (Joh 7, 38)

Pinsa - eld og vatn

Å kople saman eld og vatn kan vere ein mogleg innfallsvinkel denne dagen. For pinsen sitt teikn er eldtunga. Den Heilage Ande vart gjeven på pinsedag, og det var synleg blant anna ved at eldtunger sette seg på hovudet til læresveinane. (Apg 2) Elden er på ei side eit bilete på heilaggjeringa ved Anden. Den reinsar, og brenn opp avfallet. Den skil slagget frå det reine metallet - så og seie. Elden gjev også ljøs, i form av orienteringsevne i mørket. Soleis kan ein orientere seg gjennom livet ved hjelp av Kristus - ljøset for verda. Kristus er både kjelda *til* livet og ei kjelde *i* livet. Samstundes er han - i andeleg forstand - *målet* for livet. Anden si oppgåve er å skape tru ved å peike på Kristus. Vidare gjer elden varme. Når vi frys, skaper det ein uro i kroppen. Vi skjelv og hutrar. Å leve i kulden er ikkje godt for menneske - bokstaveleg og andeleg tala. Men når varmen kjem, skaper det ro og tryggleik. Å varma seg på Kristus gjennom Den Heilage Ande (elden) skaper ro i det andeleg livet. Samstundes er det ei oppfordring til oss om å

skape fellesskap der det er rom for varme mellom menneska.

Pinsedag var ein stor dåpsdag - der menneske vart døypte med vatn og Ande. I dåpsvatnet verkar Anden gjennom Ordet frå Gud. På same måten som elden har ein reinsande effekt, så har vatnet det. Dåpen er inngangen til det kristne livet. Ved å drikke av det levande vatnet vert menneske utørst i andeleg forstand. Den andeleg tørsta vert sløkt. Men den tru som Anden skaper, dannar også ei kjelde som *renn over* av levande vatn. Slik er ikkje den truande berre ein passiv mottakar, men han er med på å gje trua vidare i ord og handling. Anden skaper eit (brennande) engasjement. Den truande vert ei kjelde som gjer levande vatn til andre. Slik er Den heilage Ande sentral for utbreiinga av evangeliet.

Men vatnet og elden er ikkje berre livgjevande. Vatn og eld er også farlege element. Dei er slik sett problematiske som symbol. For lite kan vel gjere så mykje skade som vatn og eld! Eg synest det er vanskeleg å gje eit meningsfullt svar på dette. Det kan vere freistande å tolka det som at Gud ikkje er ufarleg. Når han til dømes blir misbrukt for å forsvare valds handlingar og overgrep, skaper dette konflikter som er spesielt giftige.

Vatn og brød

Ein anna mogleg innfallsvinkel i preika er å kople vatn og brød saman. (GT teksten i Jes. 55 legg litt opp til ei slik kopling.) Vatn er livsnødvendig, og brødet er det viktigaste næringsmidelet vårt. Soleis var det på Jesu tid og. Då Jesus metta 5000 i Joh. 6, klaga han folket for å komme til han for å få føde i borgarleg forstand. Men det brødet Jesus ville gje, var åndeleg føde. Brødunderet var eit teikn som skulle vise kven Jesus var.

Vatn og brød er mat for overleving. Uttrykket "å gå på vatn og brød" betyr å vere innesperra i fengsel. Du får det du treng for å overleve - men heller ikkje meir. Slik er fangen i ein overlevingsmodus der han "held seg i live" medan han ventar på og ser fram mot fridommen. Dersom han mistar vona og sluttar å ta til seg næring, dør han. Då forsvinn også vona om fridom. Når Jesus gjer levande vatn og levande brød, er det ei nødvendig føde som gjev von og opnar opp for eit nytt liv i fellesskap med Gud.

Å ta til seg den andelege næringa frå Gud gjev von utover det reint borgarlege livet. Det er føde som vi får medan vi ventar på fullendinga. Det treng ikkje bety at ikkje at livet i denne verda skal forståast som eit fengsel, men at livet er noko *meir*. Først når Kristus kjem tilbake, vert livet komplett.

Å la seg binde av det borgarlege livet er noko som låser mennesket ute frå Gud. I Joh. 6 oppfordrar Jesus oss til ikkje å arbeide for den mat som forgår, men for den som består. Arbeidet som skal gjerast innskrenkar seg eigentleg til å tru på den som Gud har sendt. For å tru er ein relasjon meir enn ein prestasjon. Å pleie denne relasjonen er å ta imot den føde han gir oss gjennom bønn og søking. Å la Kristus vere eit ljøs i livet kan gi hjelp til å prioritere mellom viktig og uviktig. Slik kan Anden hjelpe oss til å prioritere våre medmenneske og å gi rom for Gud (heilaggjering). For livet handlar vel ikkje berre om å få mest mogleg ut av det her og no. Men å gjere livet komplett. Kyrkja er staden der ein kjem i relasjonen til Kristus. For det er her ordet vert forkynt og sakramenta forvalta. Pinsa er festen der vi feirar Kyrkja som kom ved Den Heilage Ande. (Tredje trusartikkel handlar om pinsa og er verd å meditere over før høgtida.)

Gudstenesta

Vers 39 i preiketeksten fortel oss at Den Heilage Ande enno ikkje var komen. Soleis er Pinseaftan eit preludium til Pinsedagen. Men eg synest nok ikkje at skiljet mellom pinsedag og pinseaftan treng gjerast så stort. Det mest naturlege er vel å ha ei ettermiddag/kveldsamling denne dagen. Kanskje ei enkel gudsteneste eller aftansong er mest høveleg. Nokre salmar: 208, 529, 533, 537

BJARTE NESE

Pinsedag
11. mai 2008

Til dagen:
God pinse!

Joda, vi kan godt si det i dag, men det klinger ikke like godt som God Jul og God påske. Pinsen er ikke rotfestet i det norske folk, slik som julen og påsken er det. For noen få år siden var en undersøkelse gjengitt i en Oslo-avis, og det viste seg, ikke overraskende kanskje, at kun et fåtall av de spurte visste hvorfor kirken feirer pinse. Kanskje har det med årstiden å gjøre? Det er vår, og mange foretrekker og lengter ut til hytte, sjø, natur og skog, isteden for inn i kirkens rom. Derfor er det jo litt fristende å satse mindre på pinsen, også i kirken... Men kanskje skal vi tenke annerledes? Hva med å satse på stor familiegudstjeneste med dåp (det er jo pinse!), kanskje med speidere eller andre grupper aktivt deltagende i gudstjenesten. Selv om pinsen er tidlig i år, kan man jo lage friluftsgudstjeneste ute. Så kan også kirkens fødselsdag markeres stort denne dagen. Med kirkekaffe med ballonger, evt. pølser osv som selges til inntekt for misjon (det er jo pinse!)

Skal det satses stort denne dagen, må det også satses på PR. Omtale i lokalavisen, hjemmesider og menighetsblad er bra, samt løpesedler hjem til alle barn og ungdom i kirkens kor og aktiviteter i god tid før pinse. I Oppegård har vi i flere år hatt tradisjon for friluftsgudstjeneste ute, med dåp, og det er en populær gudstjeneste å bli døpt i for så vel konfirmanter som små barn. Nye tradisjoner tar uansett noe tid å innarbeide, så her kan man jo legge en langsiktig plan over flere år, der siktemålet er å styrke pinsens posisjon i lokalmenigheten og få pinsens glade budskap ut til folket!

Til lesetekstene:

Joel-teksten er tydelig i sitt enhetlige budskap: Gud gjør ikke forskjell på folk. Gud utøser sin Ånd over alle mennesker, kvinne og mann, slave og fri, ung og gammel. Det er håp og inspirasjon i disse ordene! Motivasjon til å tenke kirkens enhet, også i vårt lokalmiljø. Ordene fra Joel peker framover; utøringen av Guds Ånd er noe som ligger i fremtiden.

I teksten fra Efeserbrevet gjentas det universelle "Fred for alle" - den som var langt borte, og dem som var nær. Alle har adgang til Far i én Ånd. Det er ikke forskjell på folk: Gud er for alle. Det er Guds Ånd som bringer enheten mellom folkene, og Kristus Jesus er hjørnesteinen.

Prekenteeksten:

Så kommer evangelieteksten, og det universelle "for alle" er ikke til stede... Her fins en spenning i dagens tekster, som bør gjenklinge i prekenen.

De første versene handler ikke om en betingelsesløs kjærlighet, slik mange er vant til å forkynde. Det handler om en betinget kjærlighet, om en kjærlighet som stiller krav og får konsekvenser. "Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud." Elske først - holde bud så. Ofte tolket i betydningen "holder jeg ikke Guds bud, elsker jeg altså ikke Gud. Kan jeg da kalle meg kristen?" Å holde Guds bud er en konsekvens av troen. En konsekvens vi daglig trenger hjelp og støtte til å klare.

Oppfordringen som er så klar og tydelig handler om å leve et helt liv, om å ha en gjennomført tro, en Gudstro som merkes i hverdagen. Til hjelp til dette kommer gaven. Gud lar oss jo ikke bli igjen som foreldreløse barn! Den Hellige Ånd gis oss for at vi skal elske Gud og holde hans bud. Ånden, som ved sine mange navn sier oss hvem han er og hva han kan gjøre i våre liv; talsmann, Sannhetens Ånd. Åndens mange symboler og dermed pinsens rike symbolbruk forteller oss også hvem Ånden er:

Duen - et symbol for den Hellige Ånd (Luk 3, 21-22)

Ilden - som henspeler på Den Hellige Ånd den første pinsedag i Jerusalem (Apg 2, 1-4)

Dåpen - der Gud gjør oss til sine barn ved Den Hellige Ånd - dåpen som konsekvens av den første pinsedagen, se Apg 2.

Fest - pinsen regnes som kirkens fødselsdag, igjen Apg 2

Misjon - korsets fire himmelretninger. Evangeliet skal presenteres for alle folkeslag. Misjonsbefalingen (Matt 28, 18 - 20).

Pinseliljer/blomsterkrans - Blomstene symboliserer det nye liv i Kristus. Blomster i ring/krans symboliserer fellesskapet og enheten -

alle kristne i en stor familie. Ånden bringer enhet.

Evangelieteksten er løfte om Ånden som skal utøses. I Apg 2 leser vi om resultatet, hvordan det skjedde, og hvilke konsekvenser det fikk. Det som står tydeligst igjen for meg etter å ha lest begge tekstene, er at Ånden gir mennesker mot; Ånden gjør vanlige mennesker sterke. Slik det også så konkret oppsummeres i 2 Tim 2, 7 "For Gud ga oss ikke en ånd som gjør motløs; vi fikk Ånden som gir kraft, kjærlighet og visdom." Det er ved Åndens hjelp vi skal elske Gud og holde hans bud.

Ved Åndens hjelp skal vi også se, innse og skjønne at Jesus og Gud er ett. En visdom som også skal styrke Kirkens enhet i vår verden.

Så sies det tydelig at verden ikke kan ta i mot sannhetens Ånd, for verden ser ham ikke og kjenner ham ikke. "Men dere kjenner ham..." Her tegnes skillet opp igjen, det blir "oss og dem", "kirken og verden", "innenfor og utenfor". Utfordringen blir her å preke slik at ordene fra alle dagens tekster får klinge fritt i kirkerommet, eller utendørs. Slik at man kan gå oppløftet hjem med en visshet om at Guds Ånd er med meg, uansett uttalt gudstro eller ei. Ånden gis i dåpen, så hver døpt sjel bør gå oppløftet hjem fra dagens gudstjeneste. Og den som ikke er døpt bør få gå hjem med en spire av ønske om dåp i seg, ikke fylt av en følelse av "utenfor". Det skal således forkyndes at Ånden, Guds hellige Ånd er for alle mennesker, ikke bare for noen utvalgte få, slik mange mennesker tror. Ånden var nok ikke ment som et barometer på åndelighet eller fromhet. Ånden ble gitt til motløse mennesker, mennesker som i tro utførte store gjerninger, vanlige mennesker, mennesker vi kjenner som "apostler og profeter".

Så avsluttes teksten igjen med kravet om bud og kjærlighet; det henger sammen. Den Hellige Ånd vil gi oss styrke til å klare det. Ånden er mot og innsikt, kraft, kjærlighet og visdom. Dette budskapet skal bringes ut til all verden. Misjonsorganisasjonene bør tydeliggjøres i forbønn denne dagen.

God pinsel!

**INGVILD HELENE
MYDSKE FALLEGÅRD**

2. pinsedag

12. mai 2008

Esek 11,19-20; Apg 2, 42-47

Prekentekest Johs 6, 44-47

Pinsebønn fra 1200-tallet (utdrag)

Ande, salighetens ljus,
gläd vårt hjärta med ditt rus,
bli dess tysta jubelskri.
Utan dig är allting dött,
åldrat, kraftlöst, tomt och trött
under tidens tyrrani.

Kom med enhet, kom med frid,
gör vår tid till hoppets tid,
andas i vår längtans bön.
Gör oss visa av ditt råd,
gör oss goda av din nåd,
ge oss härlighetens lön.

(Fra Martin Modeus: Tradition och liv,
Verbum 2000, s 149)

Skulk ikke! (Dag og tekster)

Jeg ble skuffet allerede i det første salmeverset: Det viste seg at gudstjenesten var en reprise fra gårsdagen - førstedag på andredag. Fristende selvsagt - i kirke nr. 2 - men lite oppbyggelig for den som vil ha alt opp i dagen! Skulk ikke andredagen! Det blir like mye pinse av disse tekstene her!

Esekiel-teksten er om det nye hjerte og en ny ånd. Acta-teksten handler om den første, men ikke den siste, hellige kommunisme. Det første "Communio Sanctorum" - De helliges samfunn. Det er Den hellige Ånd som møter oss og drar oss i dag - i vårt hjerte - i vårt fellesskap. Dra i kirka for å bli dratt mot Jesus!

Undrenes tid (tekstens sammenheng).

I og med Johannes-evangeliet er "undrenes tid ikke forbi"! Slett ikke! Evangeliet kan ses i perspektivet av tegn og under. Ikke minst delen I,1 - 13,1. Den gir oss "de sju under" "for at dere skal tro". Og: Jesu oppstandelse er "under over alle under". Ikke i noen ramme passer dette uttrykket bedre! Med Jesus har undrene de beste rammebetingelser! De skjer ikke for undrenes skyld, men for vår skyld! For menneskets skyld! Ja, i og med Johannes-evangeliet er undrenes tid ikke forbi - og slett ikke for oss!

Både C. K. Barrets "The Gospel according to St. John" og Bibelen 1978 kaller avsnittet 6,22-59 "Brødet fra himmelen". Underet i frågan, som danner opptakten til en av de meste kontroversielle prekener som noen gang er holdt, er brødunderet i ørkenen (6,1 ff). Synagogen i Kapernaum er A&Å-sted. Jesus selv har akkurat unngått den vanskelige å bli gjort til konge (v.15) - for hvem vil ikke ha en slik konge? I mellomtiden har han gått på vannet. Er det dette som kalles å overdrive?

Prekenen er ikke, vel og merke, fra et under av et manus. Den drives fram av de forsamledes oppriktige, overraskede, nysgjerrige, provoserte spørsmål: "Rabbi, når kom du hit" (v.22), "Hva er da de gjerninger Gud vil vi skal gjøre?" (v.28) eller "Er ikke dette Josefs sønn.....Hvordan kan han si at han er kommet ned fra himmelen?" (v.42). Vår tekst har også to rammebetingelser; De to uttrykk, som likner hverandre: "Livets brød" (v.35) og "det levende brød" (v.51). "Brødet fra himmelen" vekker altså anstøt, og det driver Jesu preken framover - akkurat her.

Sterk kost! (Prekentekest)

Alt Jesus har sagt til nå vekker forargelse. Og ærlig talt: Ingen kan være særlig overrasket. Jesus er da bare et menneske??? - Av kjøtt og blod, en nasareer som de kjente til! Hvordan kan han si at han kommer fra himmelen? Han vedkjenner seg både sin menneskelige og himmelske opprinnelse og skjerper enda mer når han sier at tro på ham bare er mulig ved guddommelig intervensjon: Det er Far som må dra den som vil "komme til meg". Det er den som hører og lærer av Far, som kommer til Jesus. Jesus har også makten på den ytterste dag, til å reise opp den som er blitt beveget til ham. Vår tekst avsluttes med den veldige, utrolige påstand at "Den som tror, har evig liv".

Troen er ikke kommet av seg selv. Den er Guds gave: Alle skal være opplært av Gud. På mange måter kan en si at dagens tekst er en variant 2 av "den lille bibel" Johs 3,16. Der er teksten enda mer mettet. Dagens tekst er pinsens lille bibel! En fantastisk lilje!

Kirkeåret, dagen: Pinsedagen.

Mens vi på første pinsedag feirer Den hellige Ånds komme (punktelt), så feirer vi på andredagen det han gjør - det som skjer (durativt)! Han drar til oss for å dra oss til Jesus, for å lære oss. Med rette kan vi identifisere "Far" i vår tekst med "Den hellige ånd" - i våre hjerter - i kirken - i verden. Han kommer for å gi oss hørselen tilbake! All tro - høre og gjøre -, alt kristent liv er Den hellige Ånds arbeid.

Prekenideer:

Tatt av vinden!

I pinsen, særlig når den er så tidlig, kan vi se hvordan flagg og bjørker med knopper og unge blad "vaier i vind". Men vi ser ikke vinden! På samme måte er det med Ånden, med Faderen, som drar i retning av Jesus. Vi kan heise våre seil i Åndens vind - og bli dratt av gårde. Et litt gammelt bilde er stolt seilbåt - et mer opp til dato er windsurfing på fjell eller hav - eller moderne dragesport! Pinsevinden, maivinden er mildere en vinterstormen! Den bærer bud om sommer! Livets Ånd - livets vind - beveger oss til tro - til Jesus! Til evig liv! Pilegrimsseilasen drives av Åndens vind! Vi er ikke uten vei og mål! Far lærer oss, og vi drives mot oppbrudd!

Betatt av liljen!

Nå er det pinseliljetid. Del gjerne ut liljer i midtgangen! Liljen - blomsten - tiltrekker som kjent bien. Bi på Herren! Vær ved godt mot! Gud er også opphavet til all skjønnhet. Gud drar ikke med rå makt; han bruker livets fylde og skjønnhet - sitt ord! Gud er kjærlighet; han handler ved å elske: For så høyt har Gud elsket! Meditativ preken over tekstens verb: Sende - dra - reise opp - lære opp - lære - komme - se - høre - tro - ha! Hvert verb en lilje verd! Hvert menneske en lilje verd: En lilje til konfirmanden på vei ned fra alterringen? En lilje til dåpsbarnet på vei ned fra døpefonten?

Medtatt og mottatt!

De medtatte blir mottatt og tatt med! Medtatte av naturlover og syndefall - sjøsyke seilere på livets hav. Mottatt av Kristus: Dratt av Den hellige Ånd mot ham - tatt med til det evige liv, til Guds framtid. Medtatt til kirken: Dåpsbarna,

konfirmentene, brudefolkene, de døde - for å bli mottatt av Gud, sett av Gud, overgitt til Gud. Som når den gamle dommer i Israel løftet åsynet på den han viste nåde! Velsignelsen: Sett og mottatt av Gud! La sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig! Gi deg fred!

"Tok han et brød, brøt det, ga og sa" . Håndverk - Åndsverk: Kirken er Den hellige Ånds verksted der Ordet og sakramentene er de fremste verktøy for Åndens verk. Å delta i menighetens regelmessige nattverdfeiring er en måte å åpne seg for Åndens innflytelse på. Bønn og lilje til hver den som kneler ved alterringen: *Herre, la mitt hjerte høre ditt hjerte; La min vilje følge din vilje; Og mine hender holde i din hånd;* Så til hver enkelt: *Dette er Jesu legeme. Dette er Jesu blod.* Mottatt. Medtatt.

Forslag til salmer;

028 Kom, du Hellig Ånd

0111 Vinden kjenner ingen grenser

213 Kom, sannhets Ånd og vitne giv

Etter preken

943 Måne og sol, skyer og vind

Dåp: 613 Å la din Ånd nå med oss være

Nattverd:

0106 Vi er et folk på vandring

658/659 Vårt alterbord er dekket

027 Gå gjennom byens lange, rette gater

eller 0114 Dine løfter er mange.

*Ånden vår trøst, levende varm
og hellig og sterk, taler om Gud,
bærer oss frem dag etter dag.
Herren vår Gud vil vi takke!*

(Britt G. Hallqvist)

God pinse!

KJELL A. SKARTSETERHAGEN

Sokneprest i Nittedal

DET TEOLOGISKE
MENIGHETSAKUTTET

Det teologiske Menighetsfakultet er en privat vitenskaplig høyskole med 950 studenter og 80 ansatte. Vi har viglet kapell i bygget med rikt andakts- og gudstjenesteliv. Da en av våre to studentprester slutter for å gå inn i annen tjeneste har vi nå ledig stilling som

STUDENTPREST

i 100 % stilling for snarest mulig tiltredelse

Arbeidsoppgaver:

- Sjelesorg, samtale og veiledning av studenter
- Arbeid med gudstjenester, forkynnelse og andakter
- Å være prest "på huset" i forhold til våre studenter og ansatte

Kvalifikasjoner

- erfaring fra prestedtjeneste.
- pastoral-klinisk etterutdanning er en fordel

Vi ønsker en allsidig og kreativ medarbeider med

- kontaktskapende evner
- samarbeidsevner
- personlig egnethet
- grunnleggende administrative ferdigheter

Det forutsettes lojalitet mot MFs profil og egenart. Det er utarbeidet egen stillingsbeskrivelse. Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til studentprest Elisa Stokka, tlf. 22 59 05 90.

Vi tilbyr

- Lønn som kapellan etter nærmere avtale.
- Medlemskap i Statens pensjonskasse.

Det teologiske Menighetsfakultet tilbyr en spennende arbeidsplass med trivelig miljø. Studentprestene vil arbeide i team tilknyttet stab og ha rektor som nærmeste foresatte.

Søknad sendes innen 14. april 2008 til

Det teologiske Menighetsfakultet

v/ Hildegun H. Høeg

Postboks 5144 Majorstuen, 0302 Oslo

Søknaden merkes "Studentprest"

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

TILSETTINGER

Borg bispedømme

Borg bispedømmeråd har i møte 20.02. 2008 foretatt følgende tilsetninger:

- Elisabeth Varnes som sokneprest i Sarpsborg prosti med tjenestested Ullerøy og Ingedal sokn
- Hans Petter Riddervold som sokneprest i Østre Borgesyssel prosti med tjenestested Aremark sokn

Vi har mottatt bekreftelse på at de tar imot stillingen.

Tunsberg bispedømme

Tunsberg bispedømmeråd har i møte 27.02.08 gjort følgende tilsetninger:

- Margrete Schmidt som kapellan i Eiker prosti med tjenestested Nedre Eiker sokn.
- Audhild Kaarstad som sokneprest i Eiker prosti med tjenestested Vestfossen sokn.

Begge de tilsatte har bekreftet at de tar imot stillingene.

Stavanger bispedømme

Tilsetting av sokneprest i Jæren prosti med Bryne sokn som særskilt arbeidsområde.

- Stavanger bispedømmeråd tilsatte i sitt møte 27.02.08, i sak 009/08, Stein Ødegård som sokneprest i Jæren prosti med Bryne sokn som særskilt arbeidsområde.

Den tilsatte har skriftlig bekreftet at han tar i mot stillingen.

LEDIGE STILLINGER

Tunsberg bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Lier prosti med Filtvet/Tofte sokn som tjenestested og Hurum sokn og Kongsdelene sokn som utvidet tjenesteområde, og med særlig ansvar for ungdomsarbeid i Hurum, Kongsdelene og Filtvet/Tofte.

GEOGRAFI OG FOLKETALL:

Hurum kommune ligger sydøst i Buskerud fylke som en halvøy mellom Oslofjorden og Drammensfjorden, med grense i nord til Røyken kommune og prestegjeld. Folketallet er p.t. 8913, hvorav 7558 tilhører DnK.

SOKNENES STØRRELSE OG INNDELING:

Hurum kommune og fellestrådsområde har 3 sokn: Hurum sokn med 1568 medlemmer, Kongsdelene sokn med 3058 medlemmer og Filtvet/Tofte sokn med 2932 medlemmer.

Hurum er et populært feriested med et stort antall hytter, hvilket innebærer fordoblet innbyggertall i sommertiden.

STILLINGENS PROFIL OG ARBEIDSOPPGAVER:

Den som tilsettes vil ha Filtvet/Tofte sokn som tjenestested, Hurum sokn og Kongsdelene sokn som utvidet tjenesteområde, og Lier prosti som tjenestedistrikt.

Det er to prester i de tre samarbeidende soknene. Begge gjør tjeneste i alle soknene, og fordeler gudstjenestene mellom seg. Kirkelige handlinger fordeles etter tjenesteuker.

Konfirmasjonstida varer fra oktober til september med hovedtyngden av undervisning

fra januar. Begge prestene deltar i konfirmannt-arbeidet. Soknepresten i Filtvet/Tofte vil få et særskilt ansvar for barne- og ungdomsarbeidet i alle tre soknene. Han/hun har sete i Filtvet/Tofte menighetsråd.

Beredskapsuker fordeles mellom alle prestene i Lier prosti og godtgjøres etter faste satser. Begge prestene inngår også i en bakvaktsordning med de tre soknene i Røyken og i beredskapsordningen i prostiet.

Menighetsrådene ønsker en prest som er dyktig til å bygge nettverk og fellesskap.

KIRKER OG PREKENSTEDER:

I Hurum kommune er det 4 kirker: Hurum kirke er en middelalderkirke fra ca. 1150 (150 plasser) med interiør fra 16- og 1700-tallet. Holmsbu kirke er en trekirke fra 1887 (300 plasser) med utsmykning preget av kunstneren Henrik Sørensen og miljøet rundt ham. Kongsdelene kirke er en trekirke fra 1905 (150 plasser) og Filtvet kirke er en tømmerkirke fra 1894 (180 plasser). Hver av kirkene har kirkegård.

Tofte menighetshus er en selvstendig stiftelse som ved siden av å romme kontorer for de kirkelige ansatte også har to forsamlingsaler. Det holdes ca. 8 gudstjenester i året på Tofte menighetshus. Gudstjenester i et mindre omfang holdes også på Rødtangen bedehus.

SKOLER OG INSTITUSJONER:

På Tofte og Sætre er det ungdomsskoler, ellers fire barneskoler. Det er et godt samarbeid om skolegudstjenester. En videregående skole er vedtatt bygget på Sætre. Til de videregående skoler i Røyken og Drammen er det skolekryssordning. Det er regelmessig, men tidkrevende bussforbindelse med Drammen og Oslo.

Bygda har to helsetun som betjenes av prestene og diakonen.

KORT BESKRIVELSE AV DEN KIRKELIGE OG KRISTELIGE VIRKSOMHETEN UNDER MENIGHETSRADETS ANSVAR:

Antall dåp i de tre soknene: ca. 60 Antall gravferder: ca. 100

Antall konfirmanter til sammen i soknene: ca. 70. Deltakelsesprosenten er ca. 70 % av årskullet.

SAMARBEID MED KRISTELIGE ORGANISASJONER OG ANDRE KIRKESAMFUNN:

TenSing-koret tilsluttet Norges KFUK-KFUM øver ukentlig i Tofte menighetshus. Prestene holder bibeltimer for voksne i Tofte menighetshus. Normisjon har bedehus på Filtvet.

Av andre kristne kirkesamfunn i kommunen finnes det to pinsemenigheter og to menigheter av De frie evangeliske venner. Det er et godt økumenisk samarbeid i området, blant annet med felles bibeldagsarrangement.

KIRKELIG BETJENING I HURUM KOMMUNE/FELLESRÅDSOMRÅDE:

To organister i til sammen 150 % stilling er ansvarlig for kor og kirkemusikalsk virksomhet. Hurum har soknediakon i 100 % stilling, kirkeverge i 100 %, kontorfullmektig i 90 % stilling og flere kirketjenere/kirkegårdsarbeidere. Staben er samlokalisert med kontorer i Tofte menighetshus. Datatjenesten til kontorene leveres av Hurum kommune.

AVSTANDER:

Det er 15-20 km mellom kirkene i kommunen. Fra Tofte sentrum er det ca. 45 km til Drammen og ca. 60 km til Oslo.

BOLIG:

Det er boplikt til stillingen i tjenestebolig i Østre Strandvei 82 på Tofte. For bruk av bolig svares husleie etter fradragregulativets bestemmelser.

Boligen er bygget i 1987 og påbygget i 1996 og 2006. U.etg: hall, fire soverom, vaskerom, bad og toalett. 1. etg: stort kjøkken med utgang til sydvendt terrasse, stue med utgang vestvendt terrasse og TV-stue/arbeidsrom. Dobbel garasje. Boligen ligger 2,3 km fra Tofte menighetshus. Tofte sentrum har butikker, bank, post, skoler osv.

Bokmål brukes i alle tre soknene. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tunsberg bispedømme gir sine medarbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 - sokneprest, lønnsnivå 51-68 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetting.

Øvrige godtgjøringer, rettigheter og for-

pliktelser som til enhver tid gjelder for presteskapet.

Nærmere bestemmelser om tjenesteopp-gaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre.

Samlivsform kan bli vektlagt.

Søkeres navn vil normalt bli offentliggjort. Anmodning om å få sitt navn unntatt offentlig-het, må begrunnes.

Opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prost Ellen Martha Blaasvær tlf. 32220734/92284822, sokneprest Terje Halvorsen tlf. 32278405/40401764 evt. Tunsberg bispedømmekontor tlf. 33354300.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og boligfradrag samt
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og tjenestedistrikt.

Søknad m/ CV og relevante attester, vitnemål og referanser sendes Tunsberg bispedømme-råd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg innen 25. april.

Tunsberg bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Eiker prosti med særskilt arbeidsområde/tjenestested Sigdal og Eggedal sokn

Sigdal og Eggedal sokn omfatter Sigdal kommune. Kommunen ligger sentralt på Øst-landet med ca 1 times avstand fra Drammen, Kongsberg og Hønefoss. Området har en naturskjønn omgivelse med gode muligheter til friluftsliv både sommer og vinter. Det er kort vei til alpinanlegg på Norefjell og Haglebu.

Folketallet er på ca 3560, hvorav ca. 3360 er medlemmer av Den norske Kirke. Nærings-grunnet er jord- og skogbruk, industri og turisme. Presteboligen ligger sentralt i kommunen, i Prestfoss, med kort vei til barnehage, barne- og ungdomsskole. Fra

presteboligen er det kort vei til Holmen kirke. Like ved siden av kirken ligger den ny-restaurerte borgerstua som kommunen har kjøpt til menighetshus hvor også preste- og kirkevergekantorene vil være plassert.

Det er 5 kirker i de to menighetene:

Hovedkirken i Sigdal sokn, Holmen kirke, er fra 1853 og ligger i Prestfoss, som også er kommunesenteret. Solumsmoen kapell er fra 1893 og ligger ved riksvei 287, 14 km fra Prestfoss sørøver. Vatnås kirke er fra 1665 og eies av befolkningen på Greenskogen, 22 km fra Prestfoss.

Hovedkirken i Eggedal sokn, Eggedal kirke, er fra 1878 og ligger 34 km nord for Prestfoss. På veien over fjellet fra Sigdal til Hallingdal ligger Haglebu fjellkirke, 50 km fra Prestfoss. Den er bygd i 1980 og eies av en privat stiftelse.

I kommunen er det 3 barneskoler i kom-munen og én felles ungdomsskole som ligger i Prestfoss, samt 5 barnehager. Videregående skole ligger i Åmot, 25 km fra Prestfoss. Det er godt samarbeid med kommunen, skolene og barnehagene. I Prestfoss ligger Sigdalsheimen syke- og aldersheim. Her holdes ukentlige andakter. I Eggedal er Eggedal eldresenter hvor presten for tiden er én gang i måneden.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest, kirke-verge og organist i 60 % stilling. Det er kirketjener og klokker ved hver av kirkene. Kirkevergen har en del av sin stilling ved sokneprestens kontor.

Menighetsrådene har i de senere årene satset sterkt på konfirmanntilbudet. Det har vært liten tradisjon for menighetsarbeid, og en forsøker å skape engasjement for menighetenes arbeid både blant konfirmantene og deres foreldre. Menighetene er i gang med et trosopplærings-program, selv om en ikke har fått sentrale midler. Det arbeides for å skaffe midler slik at det kan engasjeres en person til et treårig tros-opplæringsprosjekt. Det er positive signaler både fra kommunen og bispedømmet om å støtte dette. Et slikt prosjekt vil kunne videre-føres i en ordinær kateket / undervisnings-stilling når trosopplæringsmidler fordeles de enkelte menighetene.

Det vil bli lagt vekt på at den som tilsettes har kvalifikasjoner som tilsvarer menighetenes behov for menighetsbygging, og dessuten har

evne til samarbeid med menighetsrådene og andre arbeidere, både ansatte og frivillige.

Soknepresten deltar i beredskapsturnusen i prostiet, ca én gang hver 12. uke.

Det er boplikt til stillingen. Opplysningsvesenets fond har kjøpt ny bolig bygget i 1967. Tomten er på 1,3 mål og boligen på ca. 220 m² i 2 etasjer. Den ligger litt tilbaketrukket ca 10 min. fra kommunesenteret i Sigdal. 1. etasje: gang, stor bod, kjellerstue, nytt bad, 1 soverom. 2. etasje: 4 soverom, stor stue, kjøkken, vaskerom og 2 bad. En enkeltgarasje og en dobbeltgarasje og bod. Boligen blir nødvendig oppussert i løpet av våren/sommeren. Gulvene oppgraderes og stort sett alle vegger og tak males. Varmepumpe blir installert.

For bruk av bolig svares husleie etter fradragregulativets bestemmelser.

Målformen i kommunen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tunsberg bispedømme gir sine medarbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 - sokneprest, lønnsnivå 51-68 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetning.

Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktelser som til enhver tid gjelder for prestskapet.

Nærmere bestemmelser om tjenesteopp-gaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre.

Samlivsform kan bli vektlagt.

Søkeres navn vil normalt bli offentliggjort. Anmodning om å få sitt navn unntatt offentlighet, må begrunnes.

Opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prosten i Eiker, tlf 92633120/32252650, evt. Tunsberg bispedømmekontor (tlf. 33354300).

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter

- endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og boligfradrag samt
- avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og tjenstedistrikt.

Søknad m/ CV og relevante attester, vitnemål og referanser sendes Tunsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg innen 25. april 08.

Tunsberg bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Hallingdal prosti, med særskilt tjenestested Geilo sokn.

Vi gleder oss til ny kirke på Geilo og vil bygge menighet mens vi bygger kirke. Er du glad i friluftsliv, fjell og friske utfordringer, er dette stedet! Her er det spennende å være prest og godt å leve for store og små!

Hol kommune - Hallingskarvet og Geilo i sentrum - en av landets største reiselivskommuner - øverst i Hallingdal - Hardangervidda - mangfold av turmuligheter - urbant - tradisjonsrike bygder - midt mellom Oslo og Bergen - gode kommunikasjoner.

Hol kommune/prestegjeld har 4557 innbyggere fordelt på tre sokn. I Hol og Hovet sokn 1252, i Dagali og Skurdalen sokn 287 og i Geilo sokn 2239 medlemmer i Den norske kirke. Særlig i vinterhalvåret øker folketallet vesentlig pga mye hyttefolk og hotellgjester.

Ny kirke og ny sokneprest

Det er vedtatt å bygge en romslig og allsidig "kulturkirke" på Geilo, etter at det har vært arbeidet for dette i bygda i mange tiår. Se nærmere omtale på www.hol.kirker.no. Den nye soknepresten vil få en sentral rolle som menighetsleder i byggefasen og i tiden som følger når den nye kirken skal tas i bruk og "det nye menighetsarbeidet" skal etableres. Vi søker derfor en prest med gode kommunikasjons- og samarbeidsevner, som har gode lederegenskaper, initiativ og evne til gjennomføring og til å samarbeide kreativt med ulike grupper og instanser i lokalmiljøet. Vi søker en prest som kan bidra aktivt til et variert gudstjenesteliv som mobiliserer bredt i bygda. Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Teamet

To sokneprester gjør fast tjeneste i nabo-soknene i Hol. Den andre presten har Hol/Hovet og Dagali/Skurdalen sokn som tjenestested. Det er tilsatt kirkeverge, kateket, organist i hele stillingen; sekretærer (2x60%), organist (30%), menighetsmusiker (p.t. permisjon) og fem kirketjenere. Teamet har greie kontorforhold i et eget bygg i Geilo sentrum i påvente av nye kontorer i kirken. Det er stabsmøte annenhver uke. Hver tredje uke samles alle prestene i prostiet (totalt 12) til

sosialt og faglig samvær på Ål som er proste-sete.

Dåpsopplæring

I Hallingdal har vi en bred dåpsopplærings-satsing ved hjelp av statlige trosopplærings-midler. Siden 2004 har vi hatt tilsatt et dåps-opplæringsteam - en menighetspedagog, to undervisningsprester og en deltids kateket (40%) - alle med prostiets 11 sokn som tjeneste-distrikt og hvert sitt geografiske hovedansvar. Arbeidet er prosjektorganisert og ledes av en styringsgruppe. Når prosjektperioden går ut 31. des. 2008, vil det etableres en ny organi-sering av arbeidet.

Tjenesteforhold

Gudstjenester og kirkelige handlinger er likt fordelt mellom prestene. Geilo sokn har 35 forordnede gudstjenester i året; annenhver søndag i Geilo kirke, tre på Haugastøl og to i året på Ustaoset. Hol og Hovet sokn har 40, og i Dagali og Skurdalen sokn 20 forordnede gudstjenester i året. Soknepresten har kontortid tre dager i uken, er medlem av Geilo menig-hetsråd, har kontortid 3 dager i uken og deltar i beredskapsturnusen i prostiet. Ansvars- og oppgavefordelingen prestene imellom reguleres i en egen arbeidsavtale. Det samme gjelder tjenester i prostiet ut over grensene for særskilte tjenestested. Det vil ellers tas hensyn til egne evner og ønsker, samt de samlede ressursene i presteskaper i prostiet, når en fast-setter endelig plan for stillingen.

I dag har soknepresten på Geilo et særskilt ansvar for å følge opp kirkens barne- og ungdomsarbeid. Soknepresten er kateketens nærmeste samarbeidspartner i konfirmant-arbeidet. Det samme gjelder i forhold til skole og barnehage og det kirkemusikalske arbeidet. Soknepresten har månedlig andakter på Geilotun sykehjem og velferdssenteret på Geilo.

Kirken og bygda

Folkekirken står tradisjonelt sterkt i bygdene. Folk er positive til kirkens rolle i nærmiljøet og oppslutningen om kirkelige handlinger er stor. Dette gir mange anledninger til å knytte evangeliet til menneskers hverdag.

Det drives mye barne- og ungdomsarbeid i

flere av bygdene. Mye av arbeidet er samlet på Geilo. Her er det familiesøndagsskole, barnegospel, KFUK-KFUM speidere, KRIK. I Hovet har koret "Skarvebarna" og KRIK stor oppslutning. På Geilo samles Unge voksne annenhver uke. Dessuten samles en gruppe til tekstsamtale og bønn hver onsdag.

Menighetene har et engasjement for misjon. Det kommer til uttrykk gjennom støtte til faste prosjekter. Det er flere misjonsforeninger som møtes jevnlig. På Geilo er det også en egen diakoninemd. "Kirkens Familievernkontor Hallingdal" på Ål med 4 ansatte, er en naturlig del av kirkens diakonale tjeneste. Det arbeides målbevisst for å få til et bredt utvalg av konserter og utvikle det kirkemusikalske arbeidet. Normisjon og Frikirken er aktive på Geilo. Innenfor kommunen ligger også Hermon Høy-fjellssenter, som har en kristen profil.

Barnehagedekningen i kommunen er god. Det er åtte barnehager, fire barneskoler og en ungdomsskole. Samarbeidet mellom barne-hager, skoler og kirken er godt. Det er videre-gående skoler på Ål og Gol. Geilo har NTG, Norges Toppidrettsgymnas. I kommunen er det to sykehjem, og to velferdssenter.

Alle fem soknekirkene er i god stand. I tillegg brukes Hol gamle kirke. Her er det 2-3 guds-tjenester og flere konserter om sommeren. Det holdes også gudstjenester i grendehusene på Haugastøl, Ustaoset og i Sudndalen. Påske og sommer er det tradisjon for 4-5 friluftsguds-tjenester og sportsandakter.

Bolig, lønn m.m.

Det er boplikt i en god kommunal prestebolig. Denne ligger i et boligfelt ca. 2 km. vest for Geilo sentrum. Det er kort avstand til turløyper og badeplass. Huset er bygd på 70-tallet. I 2007 ble det foretatt en omfattende oppussing. Hovedetasjen har tre soverom, bad, toalett, vaskerom, kjøkken, spisestue, stue med peis-ovn og flott utsikt. En ombygging av boder og gang i sommer, vil gi et romslig arbeidsrom/gjesterom. Underetasjen inneholder to store kjellerrom, samt garasje med indre dør. Opp-varming med strøm og ved. Hellelagt uteplass.

Målformen er bokmål. Søkere må oppgi om de behersker begge målformer.

Tunsberg bispedømme gir sine med-arbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen blir lønnet i stillingskode 0930 - sokneprest, lønsspenn 51-68 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. Endelig lønn blir fastsatt ved tilsetning etter egen prosedyre. Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktelser som til enhver tid gjelder for presteskapet. Nærmere bestemmelser om tjenestep oppgaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre. Søkeres navn vil normalt bli offentliggjort. Anmodning om å få sitt navn unntatt offentlighet, må begrunnes. Samlivsform kan bli tillagt vekt.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prost Øystein Magelssen 32086161 el. 99704117, evt. Tunsberg bispedømmekontor, tlf.: 33354300.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder. Den som blir tilsatt må rette seg etter

a) endringer i lover, tariffavta ler, reglement m.v., herunder spørsmål om tjenestebolig og boligfradrag, samt b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og tjenestedistrikt.

Søknad med CV, relevante attester, vitnemål og referanser må sendes *innen 25. april til:*

Tunsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg

Agder og Telemark bispedømme

Sokneprest i Agder og Telemark bispedømme i Otredal prosti med særleg teneste i Evje, Hornnes og Iveland sokn.

Dei tre sokna Evje, Hornnes og Iveland omfattar dei to kommunane Iveland og Evje og Hornnes. Sokna er lokaliserte i den sørvestre innlandsdelen av Aust-Agder fylke. Folketalet er svakt stigande på om lag 4550, fordelt på Evje sokn med snautt 2000, Hornnes sokn med nær 1400 og Iveland sokn med 1200.

Området er prega av vakker natur. Otra-vassdraget snor seg gjennom sokna og har gjeve liv til variert næring, busetning og kulturliv. I til-

legg til tradisjonelt jord- og skogbruk har fjella gøymt store mineralskattar som har gjeve grunnlag for gruvedrift. Både for turistar og lokalbefolkning er det naturgitte og tilrettelagde forhold for friluftsliv og gode fritidstilbod, mellom anna med eit velhalde nett av skiløyper på Gautestadheia.

Evje og Hornnes kommune er sokneprestens sitt hovudarbeidsområde. Kommunen er regionsenter for indre Agder, med godt utvikla varehandel og vidaregåande skulesenter. Etter nedlegging av Evjemoen militærleir i 2001 har næringsutviklinga vore særst positiv. Kommunal og statleg tenesteyting, varehandel og bygg/anlegg utgjer dei fleste arbeidsplassane.

Det er 3 kyrkjer i prestegjeldet: Evje kyrkje frå 1891, Hornnes kyrkje frå 1828 og Iveland kyrkje frå 1837. Alle 3 er i god stand - som resultat av gode tilhøve mellom kommune og kyrkje.

Evje, Hornnes og Iveland har 2 sokneprestar med kvar si kyrkjebokføring. Saman med den øvrige staben, sokneråda og friviljuge er det gode rutinar og kultur for å løysa oppgåver gjennom samarbeid og fellesskap. Prestane har tenesteveke annakvar veke. Arbeidsfordelingsplan føreligg. Soknepresten i Evje og Hornnes har pastoralt ansvar og er medlem av sokneråda og kyrkjeleg fellesråd for desse to sokna.

Det er opp mot 115 gudstenester i året i prestegjeldet, fordelt likt på dei 3 kyrkjene, med gudsteneste annakvar sundag. Sidan 2002 har Otredal prosti hatt eit diakonisamarbeid med prostidiakon i 70% stilling. Det er stabsmøte på kyrkjekontoret i Evje kvar fjortande dag.

Kyrkjekontoret i Evje sentrum har møterom for sokneråda og kontorplass til sokneprest, kyrkjeverje (60%), organist (80%), kyrkjelydsekretær (50%) og ungdomskordirigent (20%). Organisten driv eit omfattande kyrkjemusikalsk arbeid med konsertar og eige kyrkje-lydskor. Det vert arbeidd aktivt med å involvera friviljuge og samarbeidspartnarar i gudstenestearbeidet. Frå 2007 har soknepresten og ungdomskorleiar med lovsongsgrupper sett i verk ei utvikling av G2-gudstenester på kveldstid.

Evje sokneråd og Hornnes sokneråd har utvikla strategiplan med tittel: "Tru, trivsel og teneste - må bare ha det!" Dei 5 kjerneområda for

satsing er gudstenesteliv, diakoni, misjon, fellesskap og trusopplæring. Sokneråda har egne dåpsutval, felles konfirmantutval, felles diakonitutval og gudstenesteutval for Evje sokn. Samarbeidet mellom sokneråda i Evje og Hornnes er så omfattende at eit felles utval har tilrådd å søkja soknesamanslåing til hausten.

Konfirmantarbeidet er på veg ut av skuletida og er velutvikla med stor friviljug innsats og opplevingsprega læring. Som resultat av offensiv satsing og givarteneste er det nystarta juniorkor med dirigent i 10 % stilling. Ungdomskoret "Korialverda" med 50 medlemmer og dirigent i 20% stilling har 2 år bak seg. KRIK Evje og Hornnes med 60 medlemmer er av dei største i landet i sitt slag. Saman med stort speidararbeid og tradisjonelt ungdomsforeiningsarbeid på bedehusa gjer dette at kristent ungdomsarbeid pregar ungdomsmiljøet i Evje og Hornnes særst positivt for tida. Det er svært viktig at soknepresten kan støtta og ta del i dette arbeidet.

Hornnes sokn har barneskule, vidaregåande skule, idrettshall og 3 bedehus. Evje sokn har barneskule og ungdomsskule, sjukeheim og 2 bedehus. Norsk Luthersk Misjons samband har leirstaden "Evjetun" og Gautestad kurs-senter i Evje. Pinsevenane har sitt eige forsamlingslokale på Evje. Evje har også eit større innslag av menneske med framandspråkleg bakgrunn. Det er eit omfattande samarbeid mellom kyrkje og skule etter eigen plan med mellom anna skulegudsteneste til påske.

Dei store kristne organisasjonane har tradisjonelt stått sterkt, med mykje arbeid for ytre- og indremisjon. På bedehusa føregår utstrekt arbeid med søndagsskule, barneforeining, barnekor, ungdomsarbeid, kvinneforeiningar, misjonsforeiningar, undervisningskveldar og vanleg møteverksemd. Normisjon har stor-samlingar - i samarbeid med Evje sokneråd.

Kyrkjelydane i Evje og Hornnes ønskjer ein prest som kan engasjera seg for barn og unge og vidareutvikla kyrkjelydane sine kjerne-område. Presten må ha evne og vilje til å samarbeida og leia prosessar der kyrkjelydane satsar, og kunna inspirera til tru, trivsel og teneste.

Evje og Hornnes har nynorsk liturgi i kyrkja og begge målformer i skulen. Iveland har bok-mål i kyrkje og skule, med enkelte gudstenester

på nynorsk. Søkjarar må opplysa om dei kan nytte begge målformer.

Det er tenestebustad knytt til stillinga. Prestebustaden er eigd av OVF og ligg vakkert til ved Evje kyrkje og kyrkjegard 2 km nord for Evje sentrum. Bustaden er frå 1849 og freda. I år 2000 vart det gjennomført ei omfattande restaurering med brukarvennleg og vakkert resultat. Grunnflata er på 250 kvm. Første etasje inneheld buareal som svarar til normalstandard. Andre etasje har loftstove og fleire rom. Kjellar har matbod og teknisk rom. Oppvarming skjer med ved og straum. Prestebustaden har 2 mål (frukt)hage og tun med stabbur, dobbeltgarasje og enkeltgarasje. Frå prestebustaden er det godt 2 km til kyrkje-kontoret, 26 km til Iveland kyrkje og 7 km til Hornnes kyrkje.

Stillinga lysast ut i følgje ny tenesteordning for prestar i Den norske kyrkja, gjeldande frå 1. juli 2004.

Søkjarar må stadfeste at dei kan nytte baa målformar.

Den som vert tilsett, å finne seg i:

- Endringar i tenesteordning for kyrkjelydsprestar og reglar om lønstillhøve og aldersgrense for geistlege tenestemenn.
- Alle avgjerder som vert teken i høve til tenesta og tenestestad.

Stillinga er løna som sokneprest i kode 0930 lønstrinn 51-65.

Lønsplassering er avhengig av kvalifikasjonar, ansiennitet o.a. Pensjonsinnskott.

Til løna kjem regulativmessige godtgjersler og skyssgodtgjersle etter staten sitt regulativ.

Det vert stilt særleg krav til samlivsform i tråd med Arbeidsmiljøloven § 13.3.3.

Kvinner vert oppfordra til å søke.

Nærare opplysing om stillinga kan ein få ved å kontakte prost i Otredal, Ole Gunnar Sæbø, tlf. 91594430, eller Agder og Telemark bispedømmekontor, tlf 38105120

Søknad med kopi av vitnemål, attestar, CV, referansar og utfylt skjema for standardopplysningar ved søknad på prestestillingar i Agder og Telemark bispedømme, må ha kome til Agder og Telemark bispedømmeråd, postboks 208, 4662 Kristiansand, innan 25.04.2008.

Skjema ligg på www.kirken.no/agder under fagområde-personal, eller ein kan få det ved å vende seg til bispedømmekontoret.

Bjørgvin bispedømme

Sokneprest i Sandviken menighet i Bergen domprosti.

Bjørgvin bispedømme sin visjon er å gjøre Kristus kjent, trodd, elsket og etterfulgt.

Det er ledig stilling som sokneprest i Sandviken menighet i Bergen domprosti.

Sandviken er Bergens nest minste sokn, med en bred alderssammensetning i menigheten.

I tillegg til soknepresten er der 70 % kantorressurs, kirketjener (50 %), frivillighetskoordinator (30 %) og menighetskonsulent (50 %).

Menigheten har barnekor, pikekor, kantori, 6-års-skole, søndagsskole og ungdomskafé. I tillegg har den diakonat med bl.a. hyggestund for eldre, samt misjonsforening. Menigheten har menighetsbarnehage, og det ligger ytterligere tre barnehager i soknet samt grendeskole med en klasse pr trinn fra 1. - 4. trinn. En av byens største ungdomsskoler ligger i soknet.

I 2007 ble 48 personer døpt, der var 12 vielser og 49 gravferder. Gjennomsnittlig antall på gudstjenestene var 80.

Menighetsrådet i Sandviken preges av god kontinuitet. Arbeid med strategi og struktur har utformet følgende visjon: Fellesskap i troen - rom for livet.

Menigheten preges av sterkt engasjement fra frivillige både i gudstjeneste og menighetslivet for øvrig. Både barn, ungdom og voksne deltar i liturgien. Dette ønsker menighetsrådet å videreføre og videreutvikle i samarbeid med ny sokneprest.

Sandviken menighet ser på seg selv som en folkekirkemenighet med lave terskler. 17. mai startes for eksempel med gudstjeneste hvor bydelens buekorps deltar. Menigheten ønsker å være en musikalsk menighet og har nylig også blitt Grønn Menighet.

Vi søker en prest med engasjement for prestetjenesten, gode liturgiske ferdigheter og god formidlingsevne. Videre med vilje og evne til å arbeide sammen med menighetsråd og frivillige medarbeidere om menighetens målsettinger. Erfaring fra og lyst til å arbeide med barn og unge vil også bli etterspurt.

Barn av menighetens ansatte prioriteres ved opptak til menighetsbarnehagen. Menigheten inviterer til fellesskap i en unik bydel i Norges vakreste by.

Det følger boplikt med stillingen. Huset er en gammel bergensvilla fra 1790 på 229 m² i en stor hage. I første etasje er der tre stuer, kjøkken og toalett. I andre etasje fire soverom og to bad. Kjeller. Huset ble grundig renoverert i 1997 og vil også bli noe utbedret i innværende år.

Bispedømmet tilbyr arbeidsveiledning. Kvinner oppfordres til å søke. Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt ved tilsetting. Stillingen blir lønnet i stillingskode 0930 sokneprest, i lønsspenn 51-68. Pensjonsinnskudd i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter blir godtgjort etter gjeldende regulativ. Til lønnen kommer særlige regulativmessige godtgjørelser.

Nærmere opplysninger får en ved henvendelse til domprost Ørnulf A. Elseth på telefon 55 59 71 70 eller til seksjonsleder Gunvor Taule Mjanger på telefon 55 30 64 84.

Søknad via Bjørgvin bispedømme sine hjemmesider: www.kyrkja.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 16. april 2008

Bjørgvin bispedømme

Bjørgvin bispedømme sin visjon er å gjøre Kristus kjent, trodd, elsket og etterfulgt.

Sokneprest i Tveit sokn, Askøy.

Det er ledig stilling som sokneprest i Tveit sokn med tjenestested Askøy og tjenestestedistrikt Vesthordland prosti.

Askøy kommune grenser til Bergen og er en av de kommunene i landet som vokser raskest. Til Bergen sentrum er det ca. 15 km å kjøre fra kommunesenteret Kleppstø, evt. ca ti minutter med hurtigbåt.

Folketallet i Askøy kommune var ved siste årsskifte 23 547. Av disse var 21 041 medlemmer i Den norske kirke.

Soknepresten sitter i Tveit menighetsråd og får et særlig pastoralt ansvar for dette soknet, men har hele Askøy som sitt tjenestested. Vest-

hordland prosti er tjenestedistrikt. Prosten leder preste-tjenesten i prostiet, men på Askøy er soknepresten i Strusshamn tildelt et visst ansvar for lokal samordning av preste-tjenesten på vegne av prosten. Prosten kaller inn til månedlige samlinger for faglig utvikling, åndelig fellesskap, orientering og drøfting. Prestene i prostiet utgjør sammen et beredskapsteam som foruten Askøy omfatter Øygarden, Fjell og Sund kommuner. Beredskaps-området har ca. 54.500 innbyggere.

Askøy har 5 menigheter med hver sin kirke.

Medlemstallet i soknene er slik ved inngangen til 2008: Strusshamn - 9 282 kirke-medlemmer, Erdal - 4 072, Tveit - 3 962, Ask - 1 778, Herdla - 1 947.

Disse menighetene betjenes av fire sokneprester som inngår i et samarbeid med ansvar for tjenesteuker og gudstjenesteturnus på tjenestestedet Askøy med sine fem kirker, men likevel slik at hver prest har flest gudstjenester i sine sokn.

Foruten de fire sokneprestene, betjenes menighetene på Askøy av ungdomsprest, soknediakon, kateket, dåpsopplæringskonsulent, kantor, tre organister og en administrativ stab. Totalt er det 29 personer ansatt.

Kirkekontorene er i dag plassert i kommunens sentrum, Kleppstø. Strusshamn kirke planlegges utbygd i løpet av neste år. Denne utbyggingen vil også omfatte rom for kirkekontorene.

Kirken i Tveit feiret 50-årsjubileum i 2007. Det holdes gudstjeneste i kirken annenhver søndag. I kirken er det søndagsskole og småbarnstreff. Dessuten er det formiddagstreff for eldre, og det arrangeres temakvelder. Det er også en kirkeforening som arbeider for kirken.

For å lese mer om kirkens aktiviteter i Tveit, og om de andre menighetene på Askøy, anbefales hjemmesidene: www.kirken-askoy.no

Kommunen har 17 barne- og ungdomsskoler og 30 barnehager. Kirken har et utstrakt samarbeid med disse, administrert av kateket og dåpsopplæringskonsulent.

Prestene og soknediakonen deler ansvar for betjening av 10 institusjoner og omsorgsboliger på øya. Soknepresten i Tveit vil vanligvis ikke delta i dette arbeidet for i stedet å få tid til mer ungdomsrelatert arbeid både i Tveit og i de andre menighetene på Askøy.

Tveit menighet har årlig ca. 60 konfirmanter som soknepresten har ansvar for. Alle konfirmanter på Askøy (ca. 250) samles til flere sommerleirer, og det vil være aktuelt for Tveitpresten å ha medansvar for å planlegge og å gjennomføre disse leirene.

P. g. a. den store tilflytningen til Askøy, og ikke minst til Tveit området, vil unge familier være en stor utfordring for kirken de kommende år. Askøy kirkelige fellesråd har ansatt ungdomsprest, og det er et ønske at den nye soknepresten i Tveit i samarbeid med ungdomspresten skal styrke barne- og ungdomsarbeidet på øya. Vi vil prioritere søkere med erfaring og motivasjon til å gå inn i dette arbeidet.

For å gå inn i en travel, men spennende, preste-tjeneste på Askøy søkes nå etter en prest som:

- vil arbeide med menighetsbygging i Tveit menighet, særlig rettet mot barn, unge og unge familier
- har evne til å se, rekruttere og oppmuntre frivillige medarbeidere
- vil bruke menighetens ressurser i gudstjenesten
- vil samarbeide med fleksibilitet på hele tjenestestedet

Stillingen er tillagt boplikt. Boligen eies av Askøy kommune. Huset er fra 2004 og ligger på pent opparbeidet og beplantet tomt med plen. Boligen ligger i gangavstand fra Tveit kirke, og har en attraktiv og sentral beliggenhet i et etablert boligområde i barnevennlige omgivelser med kort vei til skole, buss, barnehage og butikk. Ca 25 minutters kjøring til Bergen sentrum. Fine turterreng, badeplasser og ballbaner i nærheten. I første etasje er det entre/hall, stor stue, kjøkken, bad og vaskerom. I andre etasje stor loftsstue, tre soverom og bad. Bodrom i knevegger. Vannbåren varme i alle gulv i 1. etasje og på bad i 2. etasje.

Bokmål er målform i alle menighetene med unntak av Herdla, der målformen er nynorsk.

Søkere må opplyse om de behersker begge målformer. Kvinner oppfordres til å søke. Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt ved tilsetting. Stillingen blir lønnet i stillingskode 0930 sokneprest, i lønns-spenning 51-68. Pensjonsinnskudd i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter blir godtgjort etter

gjeldende regulativ. Til lønnen kommer særlige regulativmessige godtgjørelser. Det blir gitt tilbud om arbeidsveiledning.

Nærmere opplysninger får en ved henvendelse til prost Erling Kopperud på telefon 55 09 74 42 eller til seksjonsleder Gunvor Taule Mjanger på telefon 55 30 64 70.

Søknad via Bjørgvin bispedømme sine hjemmesider: www.kyrkja.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 16. april 2008

Bjørgvin bispedømme

Bjørgvin bispedømme sin visjon er å gjera Kristus kjend, trudd, elska og etterfølgd.

Det er ledig stilling som prostiprest med delt tenestestad i Radøy sokn og deler av Alversund sokn.

Radøy, den grønne øya

Radøy sokn omfattar Radøy kommune. Kommunen ligg i Nordhordland, 45 km frå Bergen til kommunesenteret Manger, og med kort avstand til regionsenteret Knarvik og til industriområdet Mongstad. Folketalet er ca 4 700 og er veksande.

Tenestetilbodet i kommunen er godt med rikt høve til fritidsaktivitetar og til natur- og friluftsliv. Radøy er særleg kjent for sitt rike kulturliv, ikkje minst innan idrett og song og musikk. Kommunen og kyrkja samarbeider godt.

Radøy sokn har tre kyrkjer, Sæbø, Manger og Hordabø. I tillegg vert Emigrantkyrkja på Sletta nytta. Kyrkjesoknet har i dag sokneprest, kapellan, organist, dagleg leiar, kontorfullmektig og sakshandsamar. I kvar kyrkje er det tilsett kyrkjetenar og klokkar.

Kapellanstillinga er no omgjort til prostiprest der 60 % skal vere vanleg kyrkjelydsarbeid i Radøy sokn og 40 % skal vere retta mot born, unge og nye familiar i utbyggingsområda i sør delen av Radøy sokn, samt Hilland og Alvermarka i Alversund sokn. Prostipresten blir ein del av staben i Radøy sokn og får kontor der.

Årleg er det, fordelt på dei fire kyrkjene, rundt 90 gudstenester, 50 - 60 gravferder og 10 - 15 brudevigsler. Rundt 60 born vert døypte kvart år. Om lag like mange vert konfirmerte i kyrkjene.

Kyrkja på Radøy ynskjer å vera ei open folkekyrkje og vidareutvikla eit godt kontaktnett til breie lag av folket. Presten må lika å vera der folket er, snakka eit språk som vert forstått, og arbeida for å utvikla kontaktnett med stadig nye grupper. Kyrkja er ein viktig kulturformidlar i kommunen. Soknerådet ynskjer å gi folk godt opplevingar i kyrkjeromma. Prostipresten må sjå stort på dette arbeidet og vidareutvikla det.

Evne til samarbeid og samhandling vil verta verdsett. Dei tilsette i kyrkja har over tid utvikla ein kultur med rom for kreativitet, humor og livsglede. Den nye prostipresten vil trivast i staben om han/ho vektlegg slikt kollegafelleskap.

Prosten leiar prestetenesta i prostiet og kallar inn til regelmessige samlingar for fagleg utvikling, åndeleg og sosialt fellesskap, drøfting og planlegging.

Vi søker etter ein person med engasjement for prestetenesta, gode samarbeidsevner og evne til å kommunisera med born og unge. Grunna alderssamansettinga i prostiet og stillinga sin karakter, vil yngre søkjarar verta føretrekte.

Stillingen er utan buplikt. Målforma i prostiet er nynorsk. Søkjarar må opplysa om dei kan nytta bae målformer. Opplysingar om samlivsform vil kunne verta innhenta og vektlagt ved tilsetjing. Kvinner vert oppmoda om å søkja.

Stillingen vert løna i stillingskode 1537 prostiprest i lønsspenn 48-66. Pensjonsinnskot i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert godtgjort etter gjeldande regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringsar. Det vert gjeve tilbod om arbeidsretteleing.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få hjå prost Helge Hitland (56 35 73 70), eller seksjonsleiar Gunvor Taule Mjanger ved Bjørgvin bispedømekontor (55 30 64 84).

Søknad via Bjørgvin bispedømme sine hjemmesider: www.kyrkja.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 16. april 2008

Bjergvin bispedøme

Bjergvin bispedøme sin visjon er å gjera Kristus kjend, trudd, elska og etterfølgd.

Kapellan i Askvoll sokn.

Det er ledig stilling som kapellan med Askvoll sokn som tenestestad og Sunnfjord prosti som tenestedistrikt.

Askvoll kommune er ein kystkommune i Sunnfjord prosti i Bjergvin bispedøme. Kommunen byr på vakker og variert natur med gode høve til friluftsliv og naturopplevingar både på sjø og land. For meir informasjon om Askvoll, sjå www.askvoll.kommune.no.

Soknet har samanfallande grenser med kommunen. Folketalet er om lag 3200. Frå 2006 vart den kyrkjelege verksemda omorganisert til eitt sokn. Der er tre kyrkjer, Askvoll, Vilnes og Holmedal. Dessutan er det kapell i Kvammen, Stongfjorden, Værlandet og Bulandet. Prestegjeldet har såleis sju gudstenesteadar. Talet på forordna gudstenester i soknet er III. I fjor var gjennomsnittleg gudstenestedeltaking for heile soknet 69 personar. Statistikken viser følgjande tal: 45 gravferder, 35 døypte, 45 konfirmantar og 5-10 vigslar.

I soknet er det sokneprest, kapellan, organist (70 %), kyrkjevevjer (100%) og sekretær (80%). Elles er det fleire deltidstillingar knytt opp mot den enkelte kyrkja/kapellet og kyrkjegardane. Kyrkjekontoret er bra utstyrt og sentralt plassert i Askvoll sentrum.

Avstandane frå kyrkjekontoret er som følgjer: 15 km til Kvammen kapell, 15 km til Stongfjorden kapell, 8 km til Holmedal kyrkje. Til Vilnes kyrkje er det 15 min med ferje og 7 km veg. Til kapellet i Værlandet tek det 30 min med båt. Frå Værlandet vidare til Bulandet er det 10 min køyring. Til desse reisene nyttar ein oftast skyssbåt og drosje.

Det går hurtigbåt til Bergen med to daglege avgangar med ei reisetid på to og ein halv time. Til Førde tek det ein time med bil.

Det er seks grunnskular, tre av dei er kombinerte barne- og ungdomsskular. Samarbeidet mellom kyrkje og skule fungerer godt. Sjukeheimen er sentralt plassert i Askvoll. Her har prestane andakt omlag annankvar veke. Det er misjons- og sundagsskulearbeid i dei fleste krinsane; yngresarbeid i Værlandet, Bulandet og Holmedal og ungdomsklubb i Kvammen. Der er og eit kyrkjekor og fleire

andre kor som deltek ved ulike høve.

Prestane har kvar sine tenesteveker. Det er utarbeidd arbeidsfordelingsplan for prestane.

Presten går inn i samarbeid om beredskapsvakt med dei andre prestane i prostiet.

Konfirmantundervisinga går føre seg i skuletida og følgjer skuleåret. Kapellannen har eit særskilt ansvar for tilrettelegging og planlegging av konfirmanttida og har undervisningsansvar for to av dei tre konfirmantklassane.

Det er vedteken planar for dåpsopplæring, for "Samarbeid heim - skule - kyrkje" og for diakoni i soknet. Kapellannen vil få eit særskilt ansvar for dåpsopplæringsplan og samarbeid heim-skule-kyrkje.

Ved kvar kyrkje/kapell er det kyrkjelydsutval. Samarbeid med kyrkjelydsutvala om gudstenestefornyng vil også vere eit prioritert satsingsområde i tida som kjem.

Soknerådet ønskjer å auka lokal medverknad ved gudstenestene. Søkjarar må vere interessert i og ha evne til å sjå og rekruttera uløna medarbeidarar til medansvar for gjennomføring av gudstenestene. Samarbeidsevne og evne til å leia medarbeidarar i samband med planlegging og gjennomføring av gudstenesta vil verta etterspurt.

Det vert søkt etter ein prest med interesse for heilskapleg kyrkjelydsarbeid og som i samarbeid med sokneråd og sokneprest vil vere ein pådrivar i trusopplæring med satsing på born og unge gjennom rekruttering og oppfølging av uløna medarbeidarar.

Prosten leier prestetenesta i prostiet og kallar inn prestane til jamlege samlingar for fagleg utvikling, åndeleg fellesskap, orientering og drøfting. Prosten ønskjer å stimulere til teamutvikling mellom prestane og tverrfagleg samarbeid mellom dei ulike faggruppene i prostiet. Det vert gjeve tilbod om arbeidsretteing i bispedømet.

Både sokneprest og kapellan bur i Askvoll sentrum. Det følgjer buplikt. Tenestebustaden for kapellan er ein kommunal bustad frå 1960-talet. Ei større oppussing av huset vart gjort på midten av -90-talet. Huset ligg sentralt og fint til i eit etablert bustadområde. Frå bustaden er det flott utsikt over innseglinga til Askvoll. I hovudhøgda er det stove, kjøkken, toalett og bad. I kjellaren tre soverom, bad, vaskerom og bod. I loftshøgda er det eit soverom og ei lofts-

stove. Oppvarming skjer ved elektrisitet og vedfyring. Det er innbygd garasje i bustaden. Rundt huset er det hovudsakleg plen. Huset er praktisk og godt å bu i med gangavstand til kontor og kyrkje, barnehage, skule, butikkar og helseesenter. Huset er nyleg renovert.

Nynorsk er målform i kyrkje og kommune, men søkjarane må opplyse om dei kan nytte begge målformene. Kvinner vert oppmoda om å søkja. Opplysingar om samlivsform vil kunne verte innhenta og vektlagt ved tilsetjing.

Stillinga vert løna i stillingskode 0922 kapellan, i lønsspenn 48-66. Pensjonsinnskot i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert godtgjort etter gjeldane regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringsar.

Nærare opplysningar om stillinga kan ei få ved å venda seg til prost Reidar A. Knapstad, telefon 57 82 81 80 eller seksjonsleiar Gunvor Taule Mjanger ved bispedømekontoret, telefon 55 30 64 84.

Søknad via Bjørgvin bispedøme sine heimesider: www.kyrkja.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 16. april 2008

Bjørgvin bispedøme

Visjonen til Bjørgvin bispedøme er å gjera Kristus kjend, trudd, elska og etterfølgd.

Det er ledig stilling som sokneprest i Indre Sogn prosti med sokna i Aurland (Vangen, Flåm, Undredal og Nærøy) som tenestestad.

Aurland ligg inst i Sognefjorden, gunstig plassert ved stamvegen mellom Bergen og Oslo. Turistar kjem hit frå heile verda for å oppleve noko av det vakraste og villaste i norsk natur: Aurlandsdalen, Flåmsdalen og Nærøyfjorden, som i 2006 vart sett på UNESCO si verdsarvliste. Kjem du til Aurland, får du òg verta kjend med kulturen, historia og ikkje minst menneska som høyrer til her. Kommunen har i 695 innbyggjarar, og som prest vil

du setja pris på det gode høvet kyrkja har til å koma i kontakt med det breie lag av folket.

Sjå www.visitflam.no, www.aurland.com, www.aurland.kommune.no.

Saman vil vi gje mot til tru, håp og engasjement

Indre Sogn prosti omfattar kommunane Leikanger, Sogndal, Luster, Årdal, Lærdal og Aurland med til saman 23 374 innbyggjarar. Prestetenesta utgjer åtte sokneprestar, spesialprest for born og ungdom, prostiprest og prost. I Årdal er det kateket, og det er diakonar i Luster og Sogndal. Prosten samlar prestane til månadlege samlingar, og saman med kyrkjeverjene vil prosten utvikla eit tverrfagleg samarbeid.

Visjon

Aurlendingane skal kjenna, oppleve, praktisera og verta engasjerte av den kristne trua! Kyrkja i Aurland har mange fine gudstenestetradisjonar, og ein viktig del av strategien er å gje mange i kyrkjelyden oppgåver knytt til gudstenestene. Særleg vert born og unge involverte i gudstenesteførebuing og -feiring. Dette skjer i samarbeid med trusopplæringsprosjektet "Nye steg".

Som resultat av satsinga på born og unge, vart Aurland mellom dei første forsøkskyrkjelydane i trusopplæringsreforma. "Nye steg" er eit samarbeidsprosjekt med kyrkja i Lærdal (www.kirken.no/storstavalt/nyesteg). Soknepresten tek aktivt del i denne satsinga, saman med tilsette og frivillege i både Aurland og Lærdal. "Nye steg" har to fulltidstilsette medarbeidarar. Vi har utvikla gode metodar og pedagogiske opplegg som gir godt grunnlag for møte med born i og utanfor barnehage- og skuletid.

Det var 30 dåp i 2007, og 26 konfirmantar. Konfirmantane reiser på vandringshelg og vinterfestival.

Kyrkjestader

Aurland har fire vakre, særmerkte kyrkjebygg. Sognedomen, Vangen kyrkje, er ei steinkyrkje frå 1202. I den vesle bygda Undredal finn du stavkyrkja frå 1147, som har benkeplass til 30 personar. Kyrkja i Flåm, med sine fasinerande veggmåleri, er frå 1670. Bakka kyrkje

frå 1859 ligg spektakulært til under 1600 meter høge toppar.

Kyrkjene gjev kvar si flotte ramme kring gudstenester og kyrkjelege handlingar:

56 gudstenester, 19 gravferder og 7 vigslar i 2007.

Kyrkja nyttar òg skaparverket som katedral ved fleire friluftsgudstenester.

Råd, frivillige, tilsette

Dei fire sokna i Aurland samarbeider om eitt sokneråd / fellelråd (kyrkjestyre). Røyenslene med denne forsøksordninga er gode. Soknepresten skal, saman med kyrkjeverje og kyrkjestyreleiar, arbeida for å vidareutvikla den nye strukturen.

Det vert satsa på frivillige medarbeidarar, saman med kyrkja i Lærdal vert det årleg arrangert medarbeidarfest med stor oppslutning

Dei tilsette (sokneprest, kyrkjeverje 80%, kantor 80%, sekretær/kyrkjetenar 60%, 2 trusopplæringsmedarbeidar) har kontorfellesskap i trivelege og velutstyrte lokale i rådhuset, like ved Vangen kyrkje. Kantorstillinga er for tida lyst ledig.

Vi vil vektlegga gode samarbeidsevner og evne til å motivera medarbeidarar til aktiv deltaking i kyrkjeleg arbeid. Soknepresten må kunna knyte relasjonar til alle delar av lokalmiljøet. Engasjement for trusopplæringsprosjektet "Nye Steg" og utvikling av gudstenester som involverer og engasjerer born, unge og familiar vert også etterspurt.

Prestebustaden med buplikt er frå 1974 og held god standard, har flott utsikt over fjorden, og sentral plassering i høve til skule, barnehage, idrettsplass, kulturaktivitetar, kontor og butikkar. Huset har fire soverom, kontor, kjellarstove, to små bad, stor stove, heilt nytt kjøkken, god bodplass og kjølerom. Garasje og stor terrasse.

Det er full barnehagedekning i Aurland.

Målforma i kyrkja og kommunen er nynorsk. Søkjarar må opplysa om dei kan nytta både målformer. Opplysingar om samlivsform vil kunne verte innhenta og vektlagt ved tilsetjing.

Kvinner vert oppmoda om å søkja.

Stillinga vert løna i stillingskode 0930 sokneprest i lønsspenn 51 - 68. Pensjonsinntekt i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert godt-

gjort etter gjeldande regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringar. Det vert gjeve tilbod om arbeidsretteleing.

Nærare opplysingar om stillinga kan ein få hjå prost Jermod Hausberg (95 79 00 50), kyrkjeverje Monica Finden (57 63 29 95) eller seksjonsleiar Gunvor Taule Mjanger ved Bjørgvin bispedømekontor (55 30 64 84).

Søknad via Bjørgvin bispedøme sine heimesider: www.kyrkja.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 17. april 2008.

Bjørgvin bispedøme

Bjørgvin bispedøme sin visjon er å gjera Kristus kjend, trudd, elska og etterfølgd.

Det er ledig stilling som spesialprest med ansvar for born, unge og trusopplæring i Indre Sogn prosti med sokna i Sogndal og Luster som tenestestad.

Spesialpresten får si presteteneste for born og unge saman med prestane i Leikanger, Sogndal og Luster; fire sokneprestar, prostiprest og prost. Prosten er næraste overordna. Ho/han får kontor saman med staben i Sogndal som nett har flytta inn i nye og gode kontor i Stedjetunet, der og Stedje barnehage held til. Stabsfellesskapet i Sogndal utgjer kyrkjeverje, prost, sokneprest, prostiprest, diakon, kyrkjetenar, kyrkjelydssekretær, sekretær/prostesekretær og kontor.

"Sogndal er stort nok til å gje deg mangfald, men lite nok til å gje oversikt, tryggleik og nærleik. I Sogndal kommune ynskjer vi at innbyggjarane skal samarbeide for å skape utvikling og framgang for einskiildmenneske, organisasjonar og verksemder. Gjennom dette samarbeidet skal vi lukkast. Bli med på laget!"

Fruktbygda Sogndal, med 6 899 innbyggjarar, har utvikla seg til å bli eit moderne kunnskapssenter med gode kommunikasjonar mot Bergen, Oslo og over landegrensene.

Med meir enn 2 000 studentar og skuleelevar er Sogndal utdanningscenteret i Sogn og Fjordane. Som studiestad er Sogndal godt tilrettelagt med mange fritidstilbod. Studentane, som kjem frå heile landet, gjev bygda eit ungdommeleg preg og skaper eit aktivitetsnivå du ikkje finn på andre stader av tilsvarande storleik. *Høgskulen i Sogn og Fjordane* er den største arbeidsplassen i Sogndal. Som ein del av høgskulemiljøet finn ein og *Vestlandsforskning*, ein oppdragsbasert forskingsinstitusjon med tyngdepunkt innanfor IKT, miljø- og organisasjonsforskning. Høgskulen og ein stor vidaregåande skule er lokalisert rundt det nye kunnskapssenteret i Sogndal, *Foss-haugane Campus*, 10 minutt frå Sogndal sentrum. Ved Loftesnesbrua ligg Helgheim, den eldste folkehøgskulen i landet som framleis er i drift.

20 km unna regionssenteret Sogndal ligg Leikanger som er administrasjonssentrum i Sogn og Fjordane og har 550 statlege og fylkeskommunale kompetansesarbeidsplassar.

Luster er eit Eldorado for natur- og kulturinteresserte. Her finn vi store delar av Breheimen, Jostedalbreen, Jotunheimen og indre del av Sognefjorden: Lustrafjorden.

I Luster er det 12 kyrkjer som representerer det flottaste innanfor kyrkjekulturarven i Noreg. Dei største tettstadane er Hafslo og kommunesenteret Gaupne.

Saman vil vi gje mot til tru, håp og engasjement

Indre Sogn prosti omfattar kommunane Leikanger, Sogndal, Luster, Årdal, Lærdal og Aurland med til saman 23 374 innbyggjarar. Prestetenesta utgjer åtte sokneprestar, spesialprest, prostiprest og prost. I Årdal er det kateket, det er diakonar i Luster og Sogndal og to medarbeidarar i trusopplæringsprosjektet til Lærdal og Aurland: "Nye steg". I Sogndal og Luster er det kyrkjelydssekretærstillingar med vekt på arbeid for born og unge. Prosten samlar prestane til månadlege samlingar, og saman med kyrkjevevane vil prosten utvikla eit tverrfagleg samarbeid. Kyrkjelydane vil gjera trusopplæringsarbeidet og gudstenestefornyng til sine satsingsområde.

Spesialpresten får ansvar for å leia og utvikla trusopplæringsarbeidet i nært samarbeid med

lønna og ulønna medarbeidarar. Gudstenestefornyng, nettverksbygging og utrusting av ulønna medarbeidarar i barne- og ungdomsarbeidet vert også viktige arbeidsoppgåver. Ho/han vil også gjera presteteneste med vekt på gudstenester som involverer og engasjerer born, unge og familiar. Ansvaret for samarbeidet mellom barnehage/skule og kyrkje vil også liggja til stillingen. Presten inngår i beredskapsordninga i prostiet, og oppgåver utanfor tenestestaden vert hovudsakleg innafor hennar/hans spesialområde.

Vi vil vektlegga erfaring frå barne- og ungdomsarbeid og frå trusopplæringsarbeid, og engasjement for arbeid med gudstenestefornyng. Spesialpresten må ha gode samarbeidsevner og evne til å utrusta og motivera medarbeidarar til aktiv deltaking i kyrkjeleg arbeid.

Stillingen er utan buplikt. Målforma i prostiet er nynorsk. Søkjarar må opplysa om dei kan nytta bae målformer. Opplysingar om samlivsform vil kunne verte innhenta og vektlagt ved tilsetjing. Kvinner vert oppmoda om å søkja.

Stillingen vert løna i stillingskode 1465 spesialprest i lønsspenn 52-66. Pensjonsinnskot i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert godtgjort etter gjeldande regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringar. Det vert gjeve tilbod om arbeidsrettleiing.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få hjå prost Jermod Hausberg (95 79 00 50), eller seksjonsleiar Gunvor Taule Mjanger ved Bjørgvin bispedømekontor (55 30 64 84).

Søknad via Bjørgvin bispedøme sine heimesider: www.kyrkja.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 16. april 2008

Møre bispedøme

Sokneprest i Ikorntnes sokn i Austre Sunnmøre prosti.

Det er ledig stilling som sokneprest i Ikorntnes sokn i Austre Sunnmøre prosti. Soknepresten har Ikorntnes sokn som særskilt arbeidsområde, men skal òg gjere teneste i Sykkylven sokn. Dette to sokna er eit samarbeidsområde og fell geografisk saman med Sykkylven kommune. Ein av dei to prestane blir av prosten peika ut som koordinator. Austre Sunnmøre prosti er tenestedistrikt.

Soknet sin visjon: Kyrkja vår er ein naturleg samlingsstad.

Eigenskapar:

- * Er du sjølvstendig
- * Liker du å arbeide i team
- * Er du utåtvend
- * Ønsker du å motivere frivillige

Då er stillinga perfekt for deg!

Fakta om stillinga:

- * Du får kontorfellesskap i Sykkylven kyrkje med soknepresten i Sykkylven (100%), fellestilstilsett ungdomsprest (100%), kantor (100%), organist (20%), kyrkjevevjerje (100%), kontorsekretær (50%) og kyrkje-tenarar (110%).
- * Du deler gudstenester og kyrkjelege handlingar likt med soknepresten i Sykkylven sokn. Dette er ei godt innarbeidd fordeling i samarbeidsområdet etter vedteken ordning. Gudsteneste annankvar søndag i Ikorntnes kyrkje og kvar søndag i Sykkylven kyrkje.
- * Du har tenesteveke i oddetalsveke.
- * I prostiet har du beredskapsvakt gjennomsnittleg kvar 7 veke.
- * Prestane i prostiet møtest ca ein gong i månaden til samtale og sosialt lag.
- * Begge sokneprestane i samarbeidsområdet er med i konfirmantundervisninga under leiing av den fellestilstilsette ungdomspresten. Alle konfirmantane i samarbeidsområdet møtest ein laurdag i månaden i Ikorntnes kyrkje og på James skule tett ved.
- * Du har hovudansvar for aldersgruppa 0-12 år i ditt sokn.
- * Kyrkja og bedehusa samarbeider godt.

Det same gjeld i høve til Vineyard og pinsevenane.

- * Sokneprestane er med i felleskristeleg leiarforum, der alle leiarane i kristne organisasjonar og kyrkjefamfund har møte 2-4 gonger i året.
- * Andakt på Sykkylven bu- og aktivitetssenter etter turnus.
- * Det vil så langt råd bli teke omsyn til kompetanse, erfaring, interesser og livsfasebehov i fordelinga av oppgåvene mellom prestane.
- * Presten skal i tråd med "Tjenestordning for menighetsprester" forvalte Ord og sakrament slik at kristen tru og kristent liv vert fremja i kyrkjelydane.

Kyrkjene:

Ikorntnes kyrkje vart vigsla i 1978 og Sykkylven kyrkje i 1990. Begge er godt utstyrte arbeidskyrkjer. Avstanden mellom dei er 3 kilometer. Dei fleste vigslar og gravferder er i Sykkylven kyrkje.

Bustad:

Stor kommunal einestad (bygd 1987) med hage og garasjeplass til 2 bilar. Bustaden er velhalden og ligg flott til oppe i åsen på Ikorntnes med vakker utsikt.

Arbeid i soknet:

- * Soknepresten i Ikorntnes sit i eit aktivt, resultatorientert og godt samansett sokneråd. (For tida sit soknepresten i Sykkylven i fellestilstilsett.)
- * Ikorntnes gospelklubb (3-11år) samlast annankvar søndagskveld. Her er det kor, søndagskulearbeid, verkstad mm. Du tek del i godt innarbeidd andaktsturnus.
- * Trial-klubb med bane for born og unge (5-20 år).
- * Temakveldar 2 gonger i året for vaksne.
- * Kyrkjedagar med loddsal og underhaldning om våren.
- * Aldersrelaterte gudstenester med utdeling av 4- og 6-års bok og Bibel til 11-åringane.
- * Samarbeid med Sykkylven kyrkjelyd om ulike arrangement.
- * Samarbeid med Sykkylven kyrkjelyd om trusopplæringsprosjekt for unge (13-18 år). Ungdomspresten er prosjektleiar.

Fakta om soknet:

- * Ikornnes sokn har ca 1.650 innbyggjarar. Av desse er ca.1.500 medlemmer i Den norske kyrkja.
- * Ikornnes vart eige sokn i 2003. Etter soknedelingar har engasjementet for kyrkja teke seg opp.
- * Prestebustaden og kyrkja ligg sentralt ved barnehage, skule og sentrumsområde.
- * Brua over Sykkylvsfjorden har gjort kommunikasjonen lettare.

Fakta om Sykkylven kommune

- * ca 7,500 innbyggjarar
- * Møbelkommunen Sykkylven har ein god og variert arbeidsmarknad.
- * Kommunen er i vekst. (Næringsliv og folketal)
- * Det er full barnehagedekning.
- * Vidaregåande skule gir allmennkompetanse.
- * Nynorsk er nytta i kommune, kyrkje og skule.
- * Mange organiserte fritidsaktivitetar, kor, korps, alpint, idrett av ulikt slag.
- * Flott og variert natur blir mykje brukt. Det er kort avstand frå fjøre til tindar.
- * Kommunen har godt veg- og ferjesamband til Ålesund, Vigra flyplass, Molde og dei største byane på Vestlandet og Austlandet.
- * Les meir om kommunen vår på: <http://www.sykkylven.kommune.no>

Litt meir om prostiet:

- * Austre Sunnmøre prosti har ca. 20,500 innbyggjarar. Prostiet ligg ved Storfjorden, der eit område nyleg fekk verdsarvstatus av Unesco.
- * Prostiet har to andre samarbeidsområde. Det eine er Stranda kommune med 4 sokn og 2 prestar. Det andre omfattar Skodje, Ørskog, Stordal og Norddal, alle eitt-soknskommunar med 4 prestestillingar, inklusive prost.

Generell informasjon:

Møre bispedøme legg vekt på å tilby arbeidsvegleiing (ABV). Vi har bruk for fleire utdanna vegleiarar.

Dei formelle kvalifikasjonskrava for tilsetjing som kyrkjelydsprest er å finne i "Forskrift om

tilsetjing av menighetsprest". Opplysningar om samlivsform vil kunne bli innhenta og vektlagde ved tilsetjing. Med heimel i arbeidsmiljølova § 13-3, 3. ledd har Møre bispedømeråd gjort vedtak om å stille særleg krav til at den som vert tilsett, ikkje lever i sambuarskap eller homofilt partnerskap.

Då det er få kvinnelege prestar i bispedømet, vert kvinner særskilt oppmoda til å søkje.

Søklarar som ikkje er ordinerte, vert bedne om å gjere greie for tilhøvet til programmet "Veien til prestejeneste" (VTP). Ordinasjon føreset normalt fullført VTP.

Søklarar må opplyse om dei kan nytte begge målformer.

Stillinga vert løna etter hovudtariffavtalen i staten, stillingskode 0930 Sokneprest, løns-trinn 51-68. Innskot i Statens Pensjonskasse. Godtgjersler og tilskot etter dei vilkår som til kvar tid er fastsette. Den som vert tilsett, må rette seg etter endringar i lover, tariffavtalar, særavtalar, reglement m.v. og andre avgjerder som kan ha verknad på gjeremåla i tenesta. Bustaden er tenestebustad etter husleigelova § 11-3. Dette gir leigaren færre rettar enn ved leige av annan bustad.

Dersom du har spørsmål, eller om du lurar på om dette er noko for deg:

Ta kontakt med:

Prosten i Austre Sunnmøre prosti tlf. 70272750, e-post: prost.orskog@kirkeserver.no
Soknepresten i Ikornnes, Ola Viker Lunde, tlf. 97616606, e-post: sokneprest.ikornnes@kirkeserver.no

Soknepresten i Sykkylven, Per Inge Haugen, tlf. 92636505, e-post: sokneprest.sykkylven@kirkeserver.no

Dersom dette ikkje er noko for deg: Sjå gjennom annonsen ein gong til!

Søknad med CV, namn på minst to referansepersonar og rettkjende kopiar av vitnemål og attestar må vere sende til Møre bispedømeråd, Julsundvegen 13, 6412 Molde *innan 11.04.2008*.

Møre bispedøme

Sokneprest i Skodje sokn i Austre Sunnmøre prosti.

Det er ledig stilling som sokneprest i Skodje sokn i Austre Sunnmøre prosti. Stillinga har Skodje sokn som særskilt arbeidsområde, men presten skal og gjere teneste i eit samarbeidsområde som elles omfattar Ørskog, Stordal og Norddal, alle eittsoknskommunar. Det er 4 prestestillingar i samarbeidsområdet, den eine i kombinasjon med ca 40 % teneste som prost i Austre Sunnmøre. Dei to andre samarbeidsområda i prostiet har til saman fire prestestillingar og seks sokn. Desse to samarbeidsområda fell geografisk saman med kommunane Sykkylven og Stranda. Austre Sunnmøre prosti, med ca. 20.500 innbyggjarar, er tenestedistriktet.

Den gode bukommunen

Skodje kommune ligg sentralt plassert på Sunnmøre med Ålesund som næraste nabo i vest og har kort veg til flyplass, sjukehus, vidaregåande skular og høgskule. Næringsverksemda er variert med m.a. industri, fiskeoppdrett og jordbruk. Over halvparten av dei yrkesaktive pendlar til arbeidsplassar i nabo-kommunane. Skodje kommune opplever positiv befolkningsutvikling og har Møre og Romsdal fylkes yngste befolkning med sin vel 3.700 innbyggjarar, ca 60 % under 40 år. Kommunen har full barnehagedekning, tre barneskular og ein ungdomsskule, bu- og dagtilbod for menneske med behov for spesiell tilrettelegging, omsorgsbustader og omsorgs-senter/sjukeheim.

Meir enn halvparten av kommunen sine innbyggjarar bur i Skodje-bygda, medan resten bur i krinsane Valle, Glomset, Brusdal, Utvikbygda, Stette og Engesetdal. Skodje har profilert seg som verdikommune, der ein er opptatt av å "byggje bruer" i lokalsamfunnet og har utvikla ein venskaps- og samarbeidsrelasjon med Voi i Kenya. Kulturlivet er rikt med m.a. korps og fleire kor. Ein del av rekrutteringa til denne verksemda skjer gjennom den kommunale kulturskulen. Skodje har allsidige tilbod og moglegheiter for fritidsaktivitetar heile året, kort veg til turområde ved fjell og sjø, oppkørde skiløyper, eit aktivt trialmiljø og Solnør Gaard golfbane. Ein fleirbrukshall med kulturhus og idrettshall skal snart byggjast.

På denne bakgrunnen presenterer Skodje seg som "den gode bukommunen med mangfald, utfordringar og trivsel". For ytterlegare informasjon, sjå www.skodje.kommune.no

Tenestemålet i kommune og kyrkje er nynorsk.

Litt om soknet, kyrkja, tilsette og tiltak

Skodje sokn omfattar heile kommunen og har 3.370 medlemmer. Skodje kyrkje er ei langskipskyrkje med ytre krossform, bygd i 1860. Ho har om lag 350 sitteplassar. Ca 32 gonger i året samlast kyrkjelyden til gudsteneste her.

Soknepresten har kontor- og stabsfelleskap med dei fellesrådstilsette på kyrkjekontoret.

Det er kyrkjevevje/dagleg leiar i 80 % stilling. Vedkomande er og klokkar (20%). Kyrkjetenaren har 50 % stilling. I samarbeid med Ørskog og Stordal har ein kontor i 100 % stilling. Elles har desse tre sokna saman fått midlar til trusopplæringsprosjektet "Det nyttar" for 10- til 18-åringar. Dei tre sokna har tilsett eigen prosjektleiar i 100 % stilling (kontor Ørskog).

I Skodje leier kontor eit kyrkjekor for vaksne. Fleire kristne organisasjonar driv eit godt arbeid på dei fire bedehusa i kommunen. Her er ulike tilbod for barn og unge, m.a. tre søndagsskular og ungdomsklubb.

Prestetenesta

Soknepresten har sete i Skodje sokneråd og fellesråd. Prestane i Skodje, Ørskog, Stordal og Norddal gjer teneste i heile samarbeidsområdet. Ein av desse blir av prosten peika ut som koordinator med særleg ansvar for samordning av arbeidet. I prostiet deler prestane etter oppsett turnus beredskapsvaktene med ei veke om gongen. Prestane i prostiet møtest ca ein gong kvar månad i haust- og vårsemestret til faglege samlingar og kollegafelleskap.

Soknepresten skal i tråd med "Tjenesteordning for menighetsprester" forvalte Ord og sakrament slik at kristen tru og kristent liv vert fremja i kyrkjelydane. I tillegg til gudstenester som blir fordelte etter oppsett arbeidsplan, har presten ansvar for dåps- og konfirmantopplæring, sjelesorg og andaktar på sjuke- og aldersinstitusjonane. Det vil så langt råd bli teke omsyn til kompetanse, erfaring, interesser og

livsfasebehov i fordelinga av oppgåvene mellom prestane. Spesielle behov i det enkelte sokn kan også telje med i denne fordelinga.

Vi søker etter ein prest som har evne til åndeleg og strategisk leiing. Det blir lagt vekt på gode kommunikasjons- og samarbeids- evner. Å sjå og oppmuntre medarbeidarar og vere med å løyse ut og utvikle tenestegåver hos andre blir sett som viktig, likeeins vilje til team- bygging i arbeidet for å nå kyrkjelyden sine mål.

Bustad

Til stillinga høyrer buplikt i ein kommunal prestebustad frå ca. 1860 som ligg sentralt og fritt med vakker utsikt over Skodjevågen. Det er gangavstand til kyrkjekontor, kyrkje og alle sentrumsfunksjonar samt barnehage og skular. Første høgda i bustadhuset har forgang med inngang til heimekontor, hall, toalett, tre stover, kjøkken med eigen inngang og vaskerom. I andre høgda er det fem soverom og bad med WC. Huset har full kjellar. På tunet ligg stabbur og vedhus med garasje.

Annan informasjon

Møre bispedømme legg vekt på å tilby arbeids- vegleing (ABV). Vi har bruk for fleire utdanna vegleiarar.

Dei formelle kvalifikasjonskrava for tilsetjing som kyrkjelydsprest er å finne i "Forskrift om tilsetjing av menighetsprest". Opplysningar om samlivsform vil kunne bli innhenta og vekt- lagde ved tilsetjing. Med heimel i arbeidsmiljø- lova § 13-3, 3. ledd har Møre bispedømmeråd gjort vedtak om å stille særleg krav til at den som vert tilsett, ikkje lever i sambuarskap eller homofilt partnarskap.

Søkjarar må opplyse om dei kan nytte begge målformer.

Søkjarar som ikkje er ordinerte, vert bedne om å gjere greie for tilhøvet til programmet "Veien til prestetjeneste" (VTP). Ordinasjon føreset normalt fullført VTP.

Då det er få kvinnelege prestar i bispedømet, vert kvinner særskilt oppmoda til å søkje.

Stillinga vert løna etter hovudtariffavtalen i staten, stillingskode 0930 Sokneprest, løns- trinn 51-68. Innskot i Statens Pensjonskasse. Godtgjersler og tilskot etter dei vilkår som til kvar tid er fastsette. Den som vert tilsett, må

rette seg etter endringar i lover, tariffavtalar, særavtalar, reglement m.v. og andre avgjerder som kan ha verknad på gjeremåla i tenesta. Bustaden er tenestebustad etter husleigelova § 11-3. Dette gir leigaren færre rettar enn ved leige av annan bustad.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få hos prosten i Austre Sunnmøre prosti, tlf. 70 27 0499, e-post prost.orskog@kirkeserver.no. Søknad med CV, namn på minst to referansepersonar og rettkjende kopiar av vitnemål og attestar må vere sende til Møre bispedømmeråd, Julsundvegen 13, 6412 Molde innan 11.04.2008.

Møre bispedømme

Sokneprest i Aukra sokn i Molde domprosti.

Det er ledig stilling som sokneprest i Aukra sokn i Molde domprosti. Stillinga har Aukra sokn som særskilt arbeidsområde, men presten skal og gjere teneste i eit samarbeidsområde som geografisk fell saman med øykommunane Aukra, Midsund og Sandøy. Domprostiet er tenestedistrikt.

Molde domprosti omfattar i tillegg kommunane Fræna og Molde med til saman 13 sokn og ca 40.000 innbyggjarar. I prostiet er det 11 stillingar som kyrkjelydsprest fordelt på 4 samarbeidsområde, 2,75 av desse stillingane i samarbeidsområdet Aukra, Midsund og Sandøy.

Aukra kommune omfattar øya Gossen (ca 2.600 innb.) og fastlandsdelen Julsundet (ca 500 innb.).

Gassleidningen *Ormen Lange* kjem i land i Aukra (opna 06.10.07) før gassen vert send vidare til England. Det at Aukra har blitt gass- kommune, påverkar kommunal økonomi og tenesteyting på ein positiv måte.

Kommunen har eit aktivt, kulturelt liv. Det er full barnehagedekning og barne- og ungdoms-

skule i kommunesenteret 2 km frå prestebustaden. Kommunikasjonane er gode med ny ferje. Frå kyrkja brukar ein ca 30 min til Molde sentrum (inkl. ferje) og 45 min til flyplassen i Molde. Det er såleis kort avstand til vidaregåande skular i Molde og Fræna, høgskule (HiM), sjukehus og fylkesadministrasjon. Kommunen har gode tilbod for eit aktivt friluftsliv, frå turgåing eller klatring i fjellet til sjøliv prega av fisking og strandhogg på dei hundrevis sjarmerande holmane i nærmiljøet. Målforma i kommune, kyrkje og skule er nynorsk.

Soknepresten i Aukra har kontor- og stabsfelleskap med dei fellesrådstilsette -kyrkjeverje og organist - på kyrkjekontoret i kommunehuset på Falkhytten, 2,5 km frå prestebustaden. Det er kyrkjeverje i 100 % stilling, til denne stillinga ligg m.a. kyrkjebokføring. Det er to organistar i samarbeidsområdet, den eine har 60 % stilling i Aukra og 40 % i Sandøy, den andre har delt stilling mellom Midsund sokn og Midsund kulturskule. Klokkarar i mindre deltidstillingar tek del på gudstenestene, og fellesrådet har tilsett kyrkjegardsarbeidar/kyrkjetenar i 80 % stilling.

Soknepresten har sete i Aukra sokneråd som også er fellestråd. Det er felles gudstenesteplanlegging og felles kyrkjeblad for dei tre sokna i samarbeidsområdet. Sokna samarbeider om ein årleg konfirmantcup.

Aukra sokn har éi kyrkje bygd i 1835, og éin kyrkjegard. Det er gudsteneste i Aukra kyrkje annankvar søndag. Ein gong pr månad er det gudsteneste på Julsundet skule. Sidan hausten -07 har ein hatt morgonmesse kvar tysdag.

Aukra er ein songglad kyrkjelyd.

Det er to aktive søndagsskular på Gossen og ei barneforeining i Julsundet. Eit drivande godt barnespelkor med 70 - 80 medlemmer i alderen 4 - 9 år over i kyrkja. Av barnearbeid elles kan nemnast eit flott Ving-lag på Betania bedehus.

Konfirmantarbeidet (i år 35 konfirmantar) er prega av velvillige ungdomar og foreldra deira, og nokre frivillige frå kyrkjelyden. Mest alle 9.-klassingane vel kyrkjeleg konfirmasjon.

Ein gong i månaden har presten andakt på "Aukraheimen" alders- og sjukeheim.

Det er to bedehus på Gossen. Det er eit godt samarbeid mellom kyrkje og bedehus. Indre-

og ytre misjonsforeiningane er aktive. Pinsekyrkja har forsamlingshuset Klippen, og det er også gode relasjonar mellom kyrkja og pinsekyrkjelyden.

Vi søker etter ein prest som kan halde fram i den folkekyrkjelege tradisjonen, har evne til å utøve pastoralt leiarskap og til å samarbeide med staben, kyrkjelyden (der bedehustradisjonen har vore eit aktivt innslag) og den kommunale administrasjonen.

Presten må ha gode kommunikasjons- og samarbeidsevner, vere glad i å arbeide med menneske og vere fleksibel med omsyn til arbeidsoppgåver. Det er venta at den som vert tilsett, må vere med og vidareutvikle konfirmant- og ungdomsarbeidet og vere villig til å samarbeide med sokneråda om deira planar og visjonar. Vi ønskjer også ein prest med syn for å setje av tid til eiga fornying både fagleg og menneskeleg.

Presten skal i tråd med "Tjenesteordning for menighetsprester" forvalte Ord og sakrament slik at kristen tru og kristent liv vert fremja i kyrkjelydane. I tillegg til gudstenester og tenesteveker som blir fordelte etter oppsett arbeidsplan, har presten ansvar for dåps- og konfirmantopplæring, sjelesorg og andaktar på sjuke- og aldersinstitusjonar. Det vil så langt råd bli teke omsyn til kompetanse, erfaring, interesser og livsfasebehov i fordelinga av oppgåvene mellom prestane.

Til stillinga høyrer bulekt i prestebustad frå 1907, eigd av Opplysningsvesenets fond. Prestebustaden er grundig renovert dei siste åra. Han ligg på Aukrasanden rett ved Aukra kyrkje. Avstanden til kvar av dei andre kyrkjene i samarbeidsområdet er om lag 30 km (Otrøy kyrkje), 20 km (Harøy kyrkje) og 11 km (Sandøy kyrkje) inkludert ferje. Grunnflata er på om lag 130 m², buarealet om lag 260 m². I 1. etasje er det 3 store stover, kjøkken med lagerrom, vaskerom med dusjkabinett, vindfang og stor entré med ny trapp opp til 2. etasje og eit toalettrom med WC. I tillegg er det bygd på ein "vinterhage" med veranda mot sør. I to av stovene er det god vedomn, i entréen og i den tredje stova er det varmpumpe. I 2. etasje er det 5 soverom, eit stort bad og tre gode kott til lagerplass. Det er kjellar under heile huset. Til huset høyrer og ein stor hage. På tunet er det garasje og vedbu.

Møre bispedømme legg vekt på å tilby arbeidsvegleiing (ABV). Vi har bruk for fleire utdanna vegleiarar.

Dei formelle kvalifikasjonskrava for tilsetjing som kyrkjelydsprest er å finne i "Forskrift om tilsetjing av menighetsprest". Opplysningar om samlivsform vil kunne bli innhenta og vektlagde ved tilsetjing. Med heimel i arbeidsmiljølova § 13-3, 3. ledd har Møre bispedømmeråd gjort vedtak om å stille særleg krav til at den som vert tilsett, ikkje lever i sambuarskap eller homofilt partnerskap.

Søkjjarar som ikkje er ordinerte, vert bedne om å gjere greie for tilhøvet til programmet "Veien til prestatjeneste" (VTP). Ordinasjon føreset normalt fullført VTP.

Søkjjarar må opplyse om dei kan nytte begge målformer.

Då det er få kvinnelege prestar i bispedømet, vert kvinner særskilt oppmoda til å søkje.

Stillinga vert løna etter hovudtariffavtalen i

staten, stillingskode 0930 Sokneprest, løns-trinn 51-68. Innskot i Statens Pensjonskasse. Godtgjersler og tilskot etter dei vilkår som til kvar tid er fastsette. Den som vert tilsett, må rette seg etter endringar i lover, tariffavtalar, særavtalar, reglement m.v. og andre avgjerder som kan ha verknad på gjeremåla i tenesta. Bustaden er tenestebustad etter husleigelova § 11-3. Dette gir leigaren færre rettar enn ved leige av annan bustad.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få hos domprosten i Molde, tlf. 71111460, eller ved e-post til tor.koppang@aukra.kommune.no; tlf. 91646838. For meir utførleg informasjon om Aukra kommune, sjå www.aukra.kommune.no.

Søknad med CV, namn på minst to referansepersonar og rettkjende kopiar av vitnemål og attestar må vere sende til Møre bispedømmeråd, Julsundvegen 13, 6412 Molde *innan* 11.04.08.

Flekkefjord Menighet søker UNGDOMSPREST

Vi søker derfor etter deg som:

- Er glad i, og får kontakt med, unge mennesker
- Er målrettet og kreativ i sammen med andre

Du bør:

- Være en prest som kan ta hovedansvar for konfirmantarbeid
- Ha erfaring fra barne- og ungdomsarbeid
- Kunne litt om administrasjon

Vi kan tilby:

- Et utfordrende konfirmant- og ungdomsarbeid.
- Gode og ordnede arbeidsvilkår i en flott sorlandsby.

Menigheten har et samarbeid med KFUK-KFUM om barne- og ungdomsarbeid.

Soknadsfrist 15.04.08. Full utlysningstekst på www.flekkefjord.kommune.no

Nyhet!

Anne Rice

KRISTUS EGYPTEREN

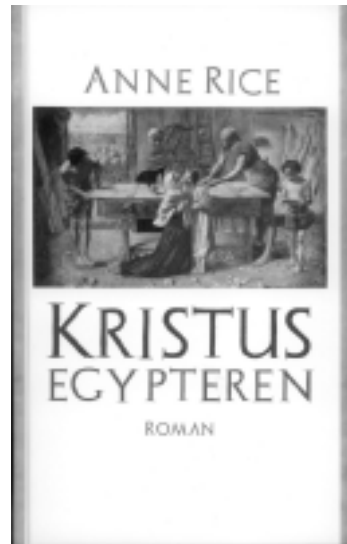
Roman

Hvordan var Jesus som barn?

Var han annerledes enn andre?

Hvis han var både sann Gud og sant menneske - når ble han klar over det selv og hvordan artet det seg for en sjuåring?

Denne sterkt medrivende og særdeles velskrevne fortellingen om Jesu barndom i selvbiografiens form er en slags krysning mellom en historisk roman og Tolstojs *The Gospels in Brief*. Anne Rice har virkelig maktet å gi en overbevisende og troverdig fremstilling av en ganske alminnelig gutt som vokser opp i en jødisk storfamilie, som alt fra fødselen av allikevel bærer på en både fascinerende og skremmende hemmelighet som er vanskelig å få tak i både for ham selv og hans omgivelser. Her er mer enn interessant historie - noe bort imot et trosvitnesbyrd!

Kr 298,-

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, professor Harald Hegstad, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Red. sekr.: Eyolf Berg.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-postadresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

Pris kr. 525,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 650,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 7 annonsemøduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr. 500,- +mva
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 900,- +mva
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1500,- +mva
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1500,- +mva
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr. 2000,- +mva
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 2500,- +mva
7. *Dobbelside* (Høyde 177 mm, bredde 2x127 mm) kr. 4000,- +mva

ISSN 0332-5431

